

பூவுலகின் நண்பர்கள் வெளியீடு | www.poovulagu.org | ஏப்ரல் 2023 | ரூ.30

பூவுலக

சுற்றுச்சூழலுக்கான மாத இதழ்

பொன்விழா காணும்
புலி செயல்திட்டம்

நெருங்கும் முடிவு:
விரைந்து செயல்பட ஐ.பி.சி.சி. வலியுறுத்தல்

உள்ளே...

உருகும் பனிப்பாறைகள்;
ஆபத்தில் கோடிக்கணக்கான
மக்கள்:

4

புலிகள் காப்பகத்திற்கு ஆபத்தா?
நேரில் ஆய்வு செய்ய
ஒன்றிய அரசு முடிவு

10

காவிரி டெல்டாவில் நிலக்கரி சுரங்கம்
அமைக்க முயற்சி; ஒன்றிய
அரசுக்குப் பூவுலகின் நண்பர்கள்
கண்டனம்

12

புலி செயல்திட்டத்தின் அரை
நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டம்
அவசியமா?

18

வருகிறதா சூப்பர் எல் நிளோ?

30

பூவுலகு

சுற்றுச்சூழலுக்கான மாத இதழ்

ஆசிரியர்

கோ.சுந்தர்ராஜன்

கௌரவ ஆசிரியர்
மருத்துவர் கு.சிவராமன்

நிர்வாக ஆசிரியர்
கவிதா முரளிதரன்
சதீஷ் லெட்சுமணன்

இணை ஆசிரியர்
வழக்கறிஞர் சுந்தரராஜன்

ஆசிரியர் குழு
வழக்கறிஞர் மு.வெற்றிச்செல்வன்
ஜீயோ டாமின்

மின்மினி ஆசிரியர்
கோ.ராஜாராம்

இதழ் ஒருங்கிணைப்பாளர்
பார்த்திபன்

இதழ் வடிவமைப்பு
SAI CREATIVE

பூவுலகின் நண்பர்கள்
பழைய எண் 29/2,
புதிய எண் 6/2 12 ஆவது தெரு,
வைகை காலனி, அசோக் பில்லர், சென்னை -83
தொடர்புக்கு: 90949 90900

இணையம்: www.poovulagu.org
வலைப்பு: www.poovulagu.net
முகநூல்: www.facebook.com/poovulagu
மின்னஞ்சல்: info@poovulagu.org (நிர்வாகம்)
editor@poovulagu.org (ஆசிரியர் குழு)

ஆண்டுச்சந்தா: ரூ.350

வங்கிக் கணக்கு

POOVULAGIN NANBARGAL,
KVB Anna nagar,
A/c No: 1154 135 00000 4357,
IFSC: KVBL 000 1154

ஆசிரியர் பக்கம்

கூடந்த 28.03.2023 அன்று ஒன்றிய அரசின் சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை செயலாளர் அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் நாட்டில் ஏற்படவுள்ள வெப்ப அலை தாக்கம் குறித்தான சுற்றறிக்கை ஒன்றை அனுப்பியிருந்தார். இந்தச் சுற்றறிக்கையானது இந்திய வானிலை ஆய்வு மையத்தின் 28.03.2023 தேதியிட்ட மார்ச் - மே மாதம் வரையிலான வானிலை கணிப்புகள் தொடர்பானதாகும். அச்சுற்றறிக்கையில் இக்கோடை காலமானது வழக்கத்தைவிட வெப்பமிகுந்ததாக இருக்கும். குறிப்பாக வடகிழக்கு, மத்திய, கிழக்கு இந்தியப் பகுதிகள் முழுமையாகவும் வடமேற்கு இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் வெப்பநிலை இயல்பைவிட அதிகமாக இருக்கும் எனக் கூறியிருந்தது. மேலும் வெப்பம் தொடர்பான நோய்களுக்கான தேசிய அளவிலான திட்டத்தின்படி (National Action Plan on Heat related illness) நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக மார்ச் 1ஆம் தேதி முதல் வெப்ப சார்ந்த நோய்கள் குறித்தான தகவல்களை பதிவு செய்ய அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. 2019ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு வெப்ப அலை பாதிப்பை எதிர்கொள்வதற்கான திட்டத்தை வெளியிட்டிருந்தது. நடப்பாண்டில் எல் நினோ ஆண்டாக இருக்கும் என பன்னாட்டு வானிலை ஆய்வு மையங்கள் தெரிவித்துள்ளன. எனவே, இயல்பைவிட அதிகமான வெப்பம் நிலவுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. இதன் பொருட்டு உரிய முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது.

உருகும்
பனிப்பாறைகள்;
ஆபத்தில்
கோடிக்கணக்கான
மக்கள்:

எச்சரிக்கும்
ஐ.நா. பொதுச்செயலாளர்

விக்னேஷ் குமார். கோ

அந்தோனியோ குத்தேரசு

உலகளவில் பனிப்பாறைகள் மிக வேகமாக உருகி வருவதாகவும், இது உலகிலுள்ள பல கோடிக்கணக்கான மக்களை நேரடியாக பாதிக்கும் எனவும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச்செயலாளர் அன்டோனியோ குட்டெரஸ், ஐ.நா-வின் தண்ணீருக்கான கருத்தரங்கில் தெரிவித்துள்ளார். இது குறித்து அவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

உலகிலுள்ள அனைத்து உயிர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கும் மிக முக்கியக் காரணியாக திகழ்பவை பனிப்பாறைகள். பல நூற்றாண்டுகளாக அவற்றின் செயல்பாடு நாம் வாழும் நிலப்பரப்பை தகவமைத்துள்ளது. இன்றைய உலகின்

மொத்தப் பரப்பில் பத்து விழுக்காடு பனிப்பாறைகளை உள்ளடக்கியது. உலகின் மிகப்பெரிய நன்னீர் ஆதாரங்களாக உள்ள அவை, நமது உடல்நலம், ஊட்டச்சத்து, பொருளாதாரம், மற்றும் ஆற்றல் உற்பத்தியில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. மேலும், சுமார் இருநூறு கோடி மக்கள், அதாவது உலக மக்கள்தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கு மக்கள் பனிப்பாறைகள் அமைந்துள்ள பகுதி மற்றும் பருவகாலங்களில் பனிப்பாறைகள் உருகுவதால் தண்ணீர் கிடைக்கும் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்.

இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பனிப்பாறைகள் மிகப்பெரிய ஆபத்தை எதிர்கொண்டுள்ளன. மனித நடவடிக்கைகளால் இந்த உலகின் வெப்பநிலை அபாயகரமான அளவை எட்டியுள்ளது. புவி வெப்பமயமாதல் என்பது உலகிற்கு விடப்படும் எச்சரிக்கை, ஆனால், நாம் அதனைச் சரியாக கண்டுகொள்ளாமல் தவறான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம். உருகும் பனிப்பாறைகள் நாம் எதிர்கொள்வதிருக்கும் அபாயங்களுக்கான முன்னெச்சரிக்கை மணியாக உள்ளது. அண்டார்டிகாவில் ஆண்டுதோறும் சராசரியாக 150 பில்லியன் டன் அளவிலான பனிப்பாறைகள் உருகுகின்றன. கிரின்லாந்தில் உள்ள பனிப்பாறைகள் இன்னும் வேகமாக உருகுகின்றன. அங்கு ஆண்டுதோறும் 270 பில்லியன் அளவிலான பனிப்பாறைகள் உருகி வருகின்றன. இதனை வைத்து உத்தேசமாக பார்க்கும்போது, இந்த இரண்டு இடங்களில் ஓராண்டில் மட்டும் உருகும் பனிப்பாறைகளைக் கொண்டு எனது தாய்நாடான போர்ச்சுகலைச் சுற்றிலும் சுமார் 5 மீட்டர் உயரத்திலான பனியாலான சுவரையே எழுப்பிவிடலாம்.

உலகின் ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் உள்ள மிகப்பெரிய அளவிலான பிரம்மாண்டமான பனிப்பாறைகளை கருத்தில் கொள்ளுங்கள். உதாரணமாக, இமயமலையில் தொடங்கும் பிரதானமான பத்து நதிகள் மட்டும், அதனைச் சுற்றியுள்ள சுமார் 130 கோடிக்கும் அதிகமான மக்களுக்கான நன்னீர் ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. சமீபத்தில் பாகிஸ்தானில் ஏற்பட்ட வெள்ளம், இமயமலையில் பனி உருகுவதால் ஏற்படும் விளைவுகள் எப்படியிருக்கும் என்பதை நமக்கு காட்டியது. பனிப்பாறைகள் உருகுவது தொடர்ச்சியாக

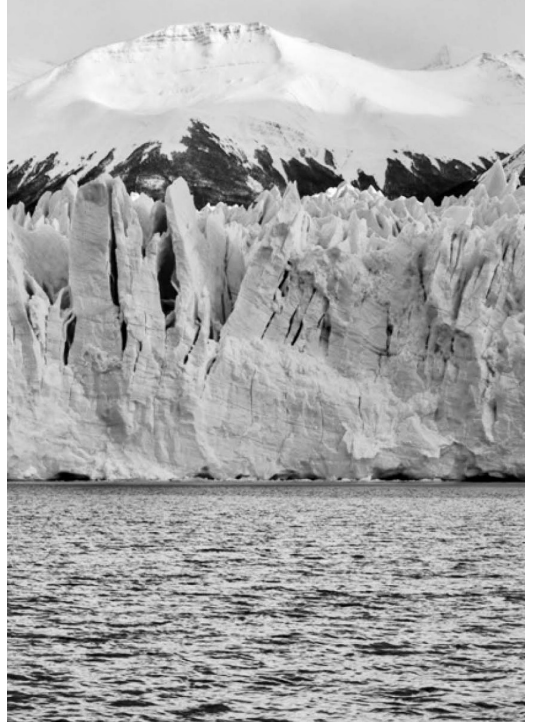

பனிப்பாறைகள் உருகுவது தொடர்ச்சியாக இதே வேகத்தில் எதிர்வரும் அடுத்தடுத்த பத்தாண்டுகளிலும் நிகழமானால், இமயமலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மிக முக்கிய நதிகளான கங்கை, சிந்து மற்றும் பிரம்மபுத்திரா நதிகளின் நீரோட்டம் குறையும்.

இதே வேகத்தில் எதிர்வரும் அடுத்தடுத்த பத்தாண்டுகளிலும் நிகழமானால், இமயமலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மிக முக்கிய நதிகளான கங்கை, சிந்து மற்றும் பிரம்மபுத்திரா நதிகளின் நீரோட்டம் குறையும். மேலும், உயரும் கடல் மட்டமானது, இந்த நதிகளின் டெல்டா பகுதிகளில் உப்பு நீர் ஊடுருவலை அதிகரித்து பெரும்பகுதிகளை அழித்துவிடும்.

பன்னாட்டு வானிலை மையம் சமீபத்தில் வெளியிட்ட தரவுகளின் படி, 1900ம் ஆண்டுக்கு பிறகு கடல் நீர் மட்டம் அதற்கு முன்பான மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளில், எந்த நூற்றாண்டிலும் இல்லாத அளவிற்கு அதிவேகமாக உயர்ந்து வருகிறது. இத்தகைய தொடர் நிகழ்வுகளை நாம் தடுத்துநிறுத்தாவிட்டால், விளைவுகள் பேரழிவை ஏற்படுத்தும். தாழ்வான நிலப்பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள் மற்றும் நாடுகள் நிரந்தரமாக அழியும் சூழ்நிலையும் ஏற்படலாம். மிக அதிகளவிலான மக்கள் தங்களின் இடத்தை விட்டு மாற்று பகுதிகளுக்கு

இடம்பெயர்வதையும், தண்ணீர் மற்றும் நிலத்திற்காக ஏற்படும் கடுமையான போட்டிகளையும் நாம் காண நேரிடலாம். மேலும், உலகளவில் வெள்ளம், வறட்சி மற்றும் நிலச்சரிவு உள்ள பல இயற்கை பேரிடர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கலாம். இந்த மிகப்பெரிய பனிப்பாறைகளை இழப்பது என்பது இந்த உலகிற்கு மிகப்பெரிய பிரச்சனையாக மாற நேரிடலாம்.

இந்த நெருக்கடியான காலக்கட்டத்தில், வெற்றுக்கூச்சல்களைத் தாண்டி நாம் செய்ய வேண்டியது நிறைய இருக்கிறது. உலக மக்களை காப்பதற்கு அனைத்து உலக நாடுகளும் ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டும். காலநிலைக்கேற்ற கட்டிடங்கள், உட்கட்டமைப்பு, நீர் குழாய் அமைப்புகள் மற்றும் நீராதாரங்களையும் அவற்றின் சுற்றுச்சூழலையும் எதிர்காலத்திற்காக பாதுகாக்கும் வகையிலான கொள்கை முடிவுகள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். 2027ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு நிகழவுள்ள மிக மோசமான காலநிலை நிகழ்வுகளிலிருந்து, உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மக்களையும் பாதுகாக்கத் தேவையான முன்னெச்சரிக்கை அமைப்புகளை உருவாக்கும் வகையிலான நிறுவனமயமான கட்டமைப்புகள் மற்றும் ஆபத்துகளை குறைக்கத் தேவையான அளவீடுகளை ஒருங்கமைத்தல் போன்ற செயல்பாடுகளை துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

தற்போதைய ஆராய்ச்சிகள், தரவுகள், மற்றும் பனிப்பாறைகளின் எதிர்கால மாற்றங்கள் குறித்த கண்காணிப்பு முறைகள் ஆகியவற்றை வலுப்படுத்துவது, காலநிலை மாற்றத்தால் பனிப்பாறைகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் தாக்கத்தை குறைக்க அல்லது சிறப்பாக கையாளக்கூடிய வகையிலான திட்டங்கள் மற்றும் உக்திகளை வகுக்க நமக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். காலநிலை நீதியை உறுதிசெய்யும் வகையில் நாம் உடனடியாக கார்பன் உமிழ்வை குறைத்து, சூழலுக்கேற்ப நம்மை தகவமைத்துக்கொள்ள தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும், காலநிலை பேரிடர்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் தங்களை தகவமைத்துக்கொள்ள தேவையான வளங்களை வளர்ந்து வரும் நாடுகள் கொண்டிருப்பது அவசியமானது.

புவி வெப்பமயமாதலை அதன் வழியிலேயே தடுத்து நிறுத்துவோம். அனைத்து நாடுகளிலும் வளமான எதிர்காலத்தினை உருவாக்க கைகொர்ப்போம். பன்னாட்டு பனிப்பாறைகள் பாதுகாப்பிற்கான ஆண்டான 2025ம் ஆண்டை நாம் எதிர்நோக்கியுள்ளோம். நமது பனிப்பாறைகளையும் அவை நமக்கு கொடுத்துள்ள வளங்களையும் பாதுகாக்கும் வகையில் தனியாகவும், அமைப்பாகவும் மிகச்சிறந்த அரசியலைக் கொண்டு அணித்திரள நாம் இப்போதிருந்தே செயல்பட வேண்டும். என அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

HIGH SEAS TREATY:

உயிர் பெற்ற பெருங்கடல் பாதுகாப்புக்கான ஒப்பந்தம் - இதன் முக்கியத்துவம் என்ன?

நாராயணி சுப்ரமணியன்

சுமார் 195 நாடுகள் பங்கெடுத்துக்கொண்டு 38 மணிநேரம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதில், மார்ச் 3ம் தேதியன்று நியூயார்க்கில் 'High Seas Treaty' என்று அழைக்கப்படும் கடல் ஒப்பந்தம் இறுதி வடிவத்துக்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது நடந்து முடிந்திருப்பது இறுதிக் கட்ட பேச்சுவார்த்தை மட்டுமே. 2004ம் ஆண்டிலிருந்தே இதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கிவிட்டன. அதற்குப் பத்து ஆண்டுகள் முன்பிருந்தே இப்படி ஓர் ஒப்பந்தம் வேண்டும் என்றும் உலக நாடுகள் குரல் எழுப்பி வருகின்றனவாம்! ஆறு சுற்றுசுளுக்குப் பிறகு ஒருவழியாக உலக நாடுகள் ஒருமித்த முடிவை எட்டியிருக்கின்றன. 20 ஆண்டுக்கால கோரிக்கை நிறைவேறியிருக்கிறது.

High Seas என்றால் என்ன? அதைப் பற்றிய ஒரு ஒப்பந்தம் ஏன் தேவைப்படுகிறது? இந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கியத்துவம் என்ன? இதற்கு ஏன் பத்து ஆண்டுகள் பேச்சுவார்த்தை தேவைப்பட்டது? ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் விரிவாக விடை தேடலாம்.

ஒரு நாட்டின் எல்லைக்கு அருகில் இருக்கும் சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள் (Exclusive Economic Zones) பற்றி நம் அனைவருக்கும் தெரியும். நிலத்திலிருந்து 200 நாட்டிகல் மைல் வரை, அதாவது 370 கிலோமீட்டர் வரை உள்ள பகுதி சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு அப்பாற்பட்ட, எந்த நாட்டின் கட்டுப்பாட்டிலும் இல்லாத பகுதிகள் High Seas என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றை மனித இனத்தின் பொது மரபு (Common Heritage of Mankind) என்று அழைக்கலாம். உலகப் பெருங்கடல்களின் பரப்பில் மூன்றில் ஒருபங்கு வகிக்கும் இந்த இடங்களில்,

யார் வேண்டுமானாலும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்பதே நடைமுறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒருசில சட்டங்கள் இருந்தாலும் பெரும்பாலும் இது சட்டத்துக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட பகுதிதான்.

இந்தப் பகுதியில் கட்டுப்பாடுகள் குறைவு என்பதால் மாசுபாடுகள், அளவுக்கதிமான மீன்பிடிப்பு, சுரண்டல் என்று எல்லாமே அதிகம்தான். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தப் பகுதியில் 1.2% நிலப்பரப்பு மட்டுமே இதுவரை பாதுகாக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதுமுள்ள பகுதிகளுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை. ஆழ்கடலில் கனிம சுரங்கங்கள் அமைப்பதற்கு உலக நாடுகள் போட்டி போட்டுவரும் சூழலில் விதிமுறைகள் இல்லாமல் எல்லாரையும் அனுமதிப்பதால் இந்த இடம் மிகக் கடுமையான பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் என்று பல வல்லுநர்கள் எச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சூழலில்தான் தேசிய எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளுக்கான பன்னாட்டு உயிரிப் பல்வகைமை மாநாடு ஒன்று நியூயார்க்கில் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டுகளாக இந்த ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தை ஏன் இழுபறியாக இருந்தது என்றால், நிதி ஒதுக்கீடு, மீன்பிடித் தொழில், கனிம வளங்கள் ஆகிய மூன்று அம்சங்களில் நாடுகள் தொடர்ந்து முரண்பட்டன. இந்தப் பகுதிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான நிதி எங்கிருந்து வரும், அந்த நிதியில் வளர்ந்த நாடுகளின் பங்களிப்பு என்ன, இந்தப் பகுதியில் மீன்பிடித்தொழில் மற்றும் கனிம சுரங்கங்கள் அமைப்பதில் உள்ள வரைமுறைகள் என்ன என்பதுபற்றியெல்லாம்

நாடுகள் தொடர்ந்து விவாதித்தன. அனல் பறக்கும் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு இப்போது இறுதி முடிவு எட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பல முக்கியமான முடிவுகள் இந்த ஒப்பந்தத்தில் எட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவை...

- 2030க்குள் உலகப் பெருங்கடல்களின் 30% பரப்பளவைப் பாதுகாப்பது - இது 30-30 முடிவு என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- எல்லைக்கப்பாற்றப்பட்ட கடற்பகுதிகளில் உள்ள கடல்சார்ந்த மரபணு வளங்களைப் பொதுவாகப் பகிர்ந்துகொள்வது. கடல் சூழலின் சமூக நீதியை நிலை நிறுத்த இந்த முடிவு நிச்சயமாக உதவும். கடலோரப் பகுதிகள் இல்லாத நாடுகள், வளர்ந்துவரும் நாடுகள் ஆகியவை இந்த வளப் பங்கீடு மூலம் பயன்பெறும்.
- எல்லைக்கப்பாற்றப்பட்ட கடற்பகுதியில் எந்த புதிய செயல்பாட்டையும் மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் கட்டாயம் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு (Environmental Impact Assessment) செய்யப்படவேண்டும்.
- எல்லைக்கப்பாற்றப்பட்ட கடற்பகுதிகளில் மீன்பிடித் தொழில் மற்றும் கனிமச் சுரங்கங்கள் அமைப்பதற்கான புதிய விதிமுறைகள் உருவாக்கப்படும்.
- ஏற்கெனவே சர்வதேச கடற்பகுதியைப் பாதுகாக்கும் எல்லா அமைப்புகளும் அதே அதிகாரத்துடன் தொடரும்.
- இந்த ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த வளர்ந்த நாடுகள் புதிதாக நிதி அளிக்கும்.

காலநிலை மாற்றத்துக்கான பாரீஸ் ஒப்பந்தத்துக்கு நிகரான, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஒப்பந்தம் இது

என்று பலர் புகழ்ந்துவருகிறார்கள். இது 'கடலின் பாரீஸ் ஒப்பந்தம்' என்று புகழப்படுகிறது.

இந்த ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவதற்காக 40 மில்லியன் யூரோ நிதி உதவி வழங்குவதாக ஐரோப்பிய யூனியன் அறிவித்திருக்கிறது. அமெரிக்கா ஐந்து பில்லியன் யூரோ வழங்குவதாக அறிவித்திருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக 341 புதிய அறிவிப்புகளோடு இந்த மாநாட்டில் 18 பில்லியன் யூரோக்கள் திரட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கடல்சார் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அனைவரும் பல தசாப்தங்களாக எதிர்பார்த்திருந்த இந்த ஒப்பந்தம், இப்போது அடுத்தகட்ட செயலிட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்திருக்கிறது.

எல்லைகளுக்கப்பாற்பட்ட கடற்பகுதியின் மீது உலக நாடுகள் அனைத்திற்குமே ஒரு கண் உண்டு. சொல்லப்போனால் மனித இனம் பெரிதாகச் சுரண்டாத, பூமியில் மீதமிருக்கும் கடைசி பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்று. வணிக, பெருநிறுவன, நிலவியல் மற்றும் பாதுகாப்பு சார்ந்த பல்வேறு திட்டங்களை இந்தப் பகுதி சார்ந்து உலக நாடுகள் வகுத்து வைத்திருக்கின்றன. கனிம வளங்களைச் சுரண்டுவது, வரையறையற்று மீன் பிடிப்பது, பாதுகாப்புக்காகச் சோதனைகள் செய்வது, தேச எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதற்காகச் சிறு தீவுகளை ஆக்கிரமிப்பது, வளங்களை எடுத்துக்கொள்ளப் பெருநிறுவனங்களுக்கு

எல்லைகளுக்கப்பாற்பட்ட கடற்பகுதியின் மீது உலக நாடுகள் அனைத்திற்குமே ஒரு கண் உண்டு. சொல்லப்போனால் மனித இனம் பெரிதாகச் சுரண்டாத, பூமியில் மீதமிருக்கும் கடைசி பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்று.

அனுமதி அளிப்பதன்மூலம் ஈட்டுவது என ஒவ்வொரு நாட்டின் அஜெண்டாவும் தனி ரகம். அதைப் பற்றி மட்டுமே ஒரு நீண்ட கட்டுரையை எழுதலாம். இந்தப் பகுதிகளைத் துல்லியமாகக் கண்காணிக்க முடியாது என்பதும் அந்தந்த நாடுகளுக்கு வசதியாகப் போய்விட்டது.

"இத்தனை நாள் இந்த இடத்தை கவனிக்காமல் விட்டாச்சே" என்று நாடுகள் கப்பலோடு ஏற்கெனவே கிளம்பிவிட்டன. ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒப்பந்தம் வெளிவந்திருப்பதும் முக்கியமானது. இதன் மூலம் ஒரு குறைந்தபட்ச கட்டுப்பாட்டையாவது நிறுவ முடியும். இப்போதே அமெரிக்கா, கனடா, ரஷ்யா, சீனா, நார்வே, ஸ்வீடன், டென்மார்க் உள்ளிட்ட நாடுகள் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட கடற்பகுதியில் பல செயல்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. அவற்றைக் கண்காணித்து ஆக்கிரமிப்பு நடக்காமல் தடுக்கவும் இந்த ஒப்பந்தம் உதவும்.

இதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் நிதியை நேர்மையாகக் கையாள்வதிலும் நிச்சயம் சறுக்கல்கள் இருக்கும். அதைச் சரிசெய்தாக வேண்டும். ஆனால் இத்தனை காலமாக ஏட்டளவில் கூட இல்லாத பெருங்கடல் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் இப்போது முடிவாகியிருக்கிறது. இது நிச்சயம் ஒரு பாய்ச்சல்தான்.

மாநாட்டின் தலைவரான ரெனே லீ கூறியதுபோல, "ஒருவழியாகக் கப்பல் கரைக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டது".

குறிப்பு: இக்கட்டுரை முதலில் விகடன் இணையதளத்தில் வெளியானது

புலிகள் காப்பகத்திற்கு ஆபத்தா? நேரில் ஆய்வு செய்ய ஒன்றிய அரசு முடிவு

சரவணன்

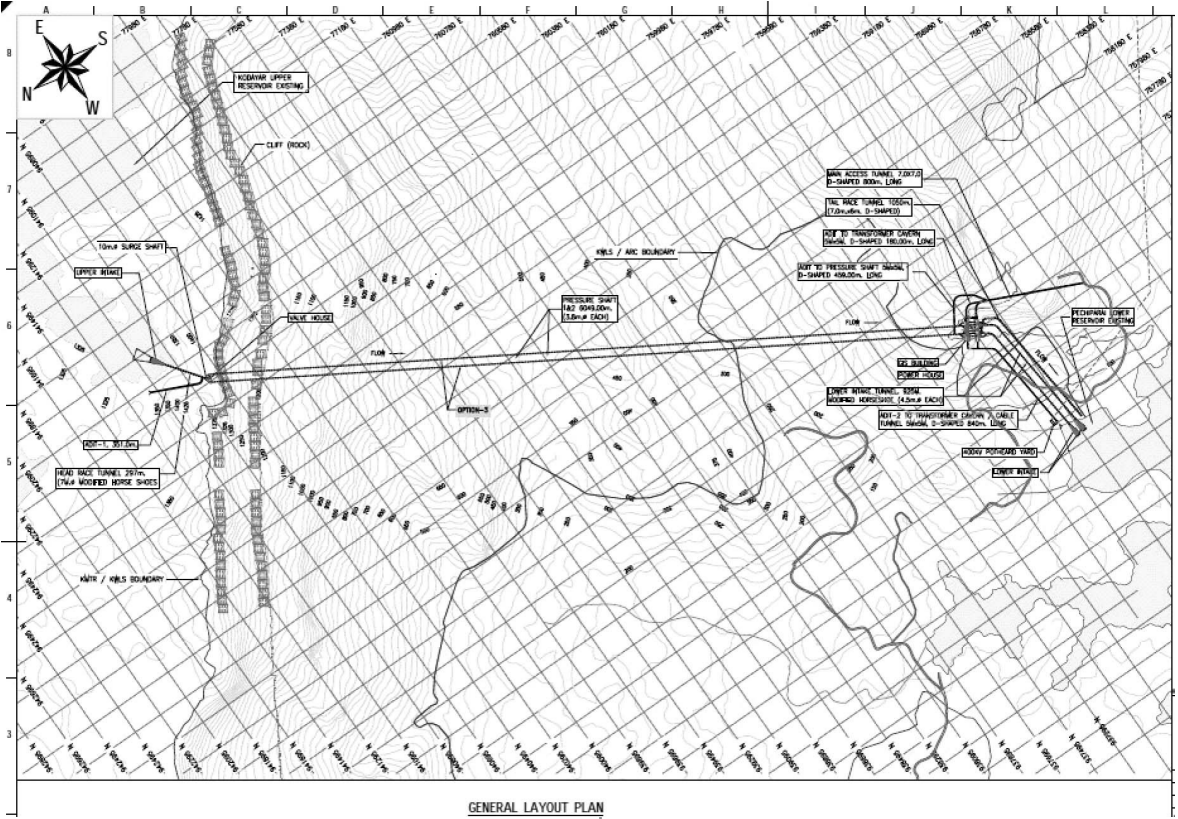
கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் புதிய நீரேற்று மின் நிலையம் அமைக்க தமிழ்நாடு அரசு சுற்றுச்சூழல் அனுமதி கோரிய விண்ணப்பத்தின் பரிசீலனையை ஒன்றிய அரசு தள்ளிவைத்துள்ளது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கோதையார் நீர்த்தேக்கத்தை மேல் அணையாகவும் பேச்சிப்பாறை நீர்த்தேக்கத்தைக் கீழ் அணையாகவும் கொண்டு ரூ. 10,838 கோடி மதிப்பீட்டில் 1500 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட நீரேற்றுபுனல்மின்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த தமிழ்நாடு மின்னுற்பத்தி மற்றும் மின் பகிர்மானக் கழகம் திட்டமிட்டுள்ளது.

இத்திட்டம் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மத்திப்பீட்டு அறிவிக்கை 2006ன் படி A வகை திட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால் சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெறுவது அவசியமாகும். இந்த அனுமதியைப் பெறுவதற்கு சுற்றுச்சூழல் தாக்க ஆய்வறிக்கை தயார் செய்வதற்கான ஆய்வு எல்லைகளைக் கோரி கடந்த பிப்ரவரி மாதம் ஒன்றிய அரசிடம் தமிழ்நாடு மின்வாரியம் விண்ணப்பித்திருந்தது.

இவ்விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலித்த ஒன்றிய அரசின் சுற்றுச்சூழல் நிபுணர் மதிப்பீட்டுக் குழு திட்ட அமைவிடமானது கன்னியாகுமரி காட்டுயிர் சரணாலயம் மற்றும் களக்காடு முண்டந்துறை புலிகள் சரணாலயப்

GENERAL LAYOUT PLAN

பகுதிகளுக்குள் இருப்பதால் நேரில் ஆய்வு செய்ய முடிவெடுத்துள்ளது.

” காடுகள் காட்டுயிர்களுக்கு வாழிடமாகவும் உயிருள்ள, உயிரற்ற அனைத்து சூழல் அமைவுகளுக்கும் முக்கியமான ஆதரவாகவும் விளங்குகின்றன. இயற்கைச் சமநிலையைப் பாதிக்கும் எந்தவொரு நடவடிக்கையும் சூழல் அமைவின் ஆக்கத்திறனை பாதிக்கிறது. எனவே தமிழ்நாடு மின்வாரியம் இத்திட்டத்தால் பாதிப்படைய வாய்ப்புள்ள சூழல் அமைவுகள், காடுகள், உயிர்ப்பன்மையம், பழங்குடியினர் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு மாற்றுத் திட்டங்கள் குறித்த பகுப்பாய்வு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்” எனக் கூறியுள்ளது.

இத்திட்டத்தின் அமைவிடமானது மிகவும் சூழல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த களக்காடு முண்டந்துறை புலிகள் காப்பகம் மற்றும் கன்னியாகுமரி காட்டுயிர் சரணாலயப் பகுதிக்குள் வருகிறது. 164.92 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமையவுள்ள இத்திட்டத்திற்கு களக்காடு முண்டந்துறை புலிகள் காப்பகத்தின்

மேற்பரப்பில் 9.187 ஏக்கர், நிலத்துக்கடியில் 2.04 ஏக்கர் பகுதியும் கன்னியாகுமரி காட்டுயிர் சரணாலயத்தின் மேற்பரப்பில் 0.80 ஏக்கர், நிலத்துக்கடியில் 7.80 ஏக்கர் பகுதியும் அரசு ரப்பர் தோட்டக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தின் மேற்பரப்பில் 133.94 ஏக்கர் நிலத்துக்கடியில் 11.16 ஏக்கர் பகுதியும் பயன்படுத்தப்படவுள்ளது.

இத்திட்டத்தை அமைப்பதற்காக 40 ஏக்கர் பரப்பளவில் உள்ள 15,000 மரங்கள் அகற்றப்படும் எனவும் அதற்குப் பதிலாக 30,000 மரங்கள் நடப்படும் எனவும் தமிழ்நாடு அரசின் விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மூன்று இடங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு அதிகபாதிப்பு இல்லாத இடத்தை ஆராய்ந்தே தற்போது முடிவான இடம் தேர்வு செய்யப்பட்டதாக தமிழ்நாடு அரசு தெரிவித்துள்ளது. இருப்பினும் நேரில் செய்ய முடிவெடுத்துள்ள ஒன்றிய அரசின் நிபுணர் மதிப்பீட்டுக் குழு விரைவில் தனது துணைக் குழுவை அனுப்பி வைக்கவுள்ளது.

காவிரி டெல்டாவில் நிலக்கரி சுரங்கம் அமைக்க முயற்சி; ஒன்றிய அரசுக்குப் பூவுலகின் நண்பர்கள் கண்டனம்

லக்கரித் துறையில் ஆத்ம நிர்பார் பாரத்-சுயசார்பு இந்தியா என்ற நிலையை அடைவதற்காக, ஒன்றிய நிலக்கரி அமைச்சகம் நிலக்கரி சுரங்கங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) சட்டம், சுரங்கங்கள் மற்றும் தாதுப்பொருட்கள் MMDR சட்டம் ஆகிய சட்டங்களின்படி இந்தியா முழுவதும் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களை ஏலம் விடுவதற்கான வழிமுறையைப் பின்பற்றி வருகிறது.

இந்த வழிமுறையின் கீழான ஏழாம் சுற்று ஏல அறிவிப்பை கடந்த மார்ச் 29ஆம் தேதி ஒன்றிய அரசு வெளியிட்டுள்ளது. இந்த ஏல அறிவிப்பில் 101 சுரங்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அதிர்ச்சியளிக்கும் வகையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் 3 சுரங்கங்கங்கள் இந்த அறிவிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

சுரங்கம் 1

சேத்தியாத்தோப்பு (கிழக்கு) பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கம்.

இடம்: புலனகிரி தாலுகா, கடலூர் மாவட்டம்.

பரப்பளவு: 84.41. ச.கி.மீ.

சுரங்கம் 2

மைக்கேல்பட்டி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கம்.

இடம்: உடையார்பாளையம், அரியலூர் மாவட்டம்.

பரப்பளவு: 14.8 ச.கி.மீ.

சுரங்கம் 3

வடசேரி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கம்.

இடம்: ஓரத்தநாடு தாலுகா.

பரப்பளவு: 68.30 ச.கி.மீ.

இந்த மூன்று பகுதிகளிலும் ஒன்றிய அரசு நிறுவனமான Mineral Exploration Corporation Ltd- MECL ஏற்கெனவே பழுப்பு நிலக்கரி இருப்பு குறித்த ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த 3 சுரங்கங்கள் உள்ளிட்ட 101 சுரங்கங்களில் வர்த்தக ரீதியில் நிலக்கரி வெட்டியெடுக்க விரும்பும் நிறுவனங்கள் இந்த ஏலத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம் என ஒன்றிய அரசு அறிவித்துள்ளது.

இந்த அறிவிப்பு தமிழ்நாட்டின் உணவுப் பாதுகாப்பையே அச்சுறுத்தக்கூடியதாகும். ஏற்கெனவே கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள என்.எல்.சி. நிறுவனத்தின் பழுப்பு நிலக்கரி

சுரங்க நடவடிக்கைகளால் ஓட்டுமொத்த மாவட்டமுமே பாதிப்படைந்துள்ளது என மாவட்ட தாது அறக்கட்டளை அறிவித்துள்ளதாக ஒன்றிய அரசு நாடாளுமன்றத்தில் தெரிவித்துள்ளது. மேலும் தமிழ்நாட்டில் 21.02.2020 முதல் தமிழ்நாடு பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டல மேம்பாட்டு சட்டம் 2020 அமலில் உள்ளது. இச்சட்ட மசோதா சட்டப்பேரவையில் தாக்கல் செய்யப்பட்டபோதே அதற்கான நோக்கவுரையில் “கடந்த சில ஆண்டுகளில் வேளாண்மை சாராத நடவடிக்கைகளால் வேளாண்மையை எதிர்விளைவாக பாதித்து மாநில உணவு பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாகிவிட்டது” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

புதிய ஹைட்ரோபார்பன் திட்டங்களைத் தடுப்பதற்காகவே சட்டம் இயற்றியுள்ள தமிழ்நாட்டில் அதையும்விட அதிக பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நிலக்கரி சுரங்கங்களை அமைக்க முயல்வது கண்டனத்திற்குரியதாகும். மேலும் புவி வெப்பமாதலைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோம் எனக்கூறி பாரிஸ் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ள நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று. 2070 ஆம் ஆண்டுக்குள் பூஜ்ஜிய உமிழ்வு இலக்கை அடைவோம் எனவும் உலக நாடுகளிடம் இந்தியா தெரிவித்துள்ளது. இப்படியெல்லாம் ஒரு பக்கம் அறிவித்துவிட்டு புவி வெப்பமாதலுக்கு முக்கியக் காரணியான நிலக்கரி பயன்பாட்டை அதிகரிக்க முயல்வது தானே முன்வந்து பேரிடர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கும் வகையில் உள்ளது.

இந்த மூன்று சுரங்கங்கள் மட்டுமின்றி தமிழ்நாட்டின் பிற இடங்களிலும் பழுப்பு நிலக்கரி இருப்பை ஒன்றிய அரசு ஆய்வு மேற்கொண்டு தரவுகள் திரட்டி வைத்துள்ளது. கடலூர், அரியலூர், தஞ்சாவூர், திருவாரூர், நாகப்பட்டினம், சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களிலும் பழுப்பு நிலக்கரி இருப்பதை ஆய்வுகளின் மூலம் ஒன்றிய அரசு அறிந்து வைத்துள்ளது. இப்போதே ஒன்றிய அரசின் முயற்சிக்கு கடும் கண்டனத்தைப் பதிவு செய்து முட்டுக்கட்டைப் போடாவிட்டால் பிற இடங்களிலும் சுரங்கங்கள் அமைக்கும் பணியை அரசு மேற்கொள்ளும் அபாயமுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து தொழில்துறை அனுமதி, சுரங்கக் குத்தகை, மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரிய இசைவாணை ஆகியவற்றைப் பெறாமல் எவ்விதப் பணிகளையும் மேற்கொள்ள முடியாது என்றாலும் காவிரி டெல்டாவிற்கான அபாயம் முற்றிலுமாக இன்னும் நீங்கிவிடவில்லை

காவிரி டெல்டாவைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அது தமிழ்நாடு பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டல மேம்பாட்டு சட்டம் 2020- ஆல் மட்டும் முடியாது என்பதைப் பூவுலகின் நண்பர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது. 09.08.2021 அன்று காவிரி டெல்டாவில் ஹைட்ரோகார்பன் எடுப்புத் திட்டங்களால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகளை ஆராய பேராசிரியர் சுல்தான் இஸ்மாயில் தலைமையில் 7 பேர் கொண்ட குழுவை தமிழ்நாடு அரசு அமைத்திருந்தது.

இக்குழுவானது பல்வேறு கட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதற்குப் பின்பாக 17.02.2022 அன்று ஓ.என்.ஜி.சி. நிர்வாகத்தின் செயல்பாடுகளில் இருந்த குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அரசிடம் விரிவான அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருந்தது. இந்த அறிக்கையை உடனடியாகப் பரிசீலித்து காவிரி டெல்டாவை நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் தமிழ்நாட்டில் புதிய சுரங்கங்களைத் தடை செய்யும் வகையில் ஏற்கெனவே இயற்றப்பட்டச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என பூவுலகின் நண்பர்கள் சார்பில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

**தமிழ்நாட்டின் டெல்டா பகுதி விவசாயிகளின்
நலன் காக்க, நிலக்கரிக்கான ஏல ஒப்பந்த நடைமுறையிலிருந்து டெல்டா
பகுதிகளை விலக்கிட வலியுறுத்தி இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடிக்கு
தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு.க. ஸ்டாலின் கடிதம்**

தமிழ்நாட்டில் நிலக்கரிக்கான ஏல ஒப்பந்த நடைமுறையிலிருந்து டெல்டா பகுதிகளை நீக்கிடவும் உணவு பாதுகாப்பினை உறுதி செய்திடவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தியும் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடிக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய உணவு உற்பத்தி மண்டலமான காவிரி டெல்டாப் பகுதிகளில் நிலக்கரி மற்றும் பழுப்பு நிலக்கரி தொடர்பாக சமீபத்திய ஏல அறிவிப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு தீவிரமான பிரச்சனையை இந்தியப் பிரதமரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதாக குறிப்பிட்டுள்ள முதலமைச்சர், நிலக்கரி சுரங்கங்கள் (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம், 2005, கனிமங்கள் (மேம்பாடு மற்றும் ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1957 ஆகியவற்றின் கீழ் 17 வது / 7 வது பாகம் ஏலத்தை ஒன்றிய அரசின் நிலக்கரி அமைச்சகத்தின் கீழ்

நியமிக்கப்பட்ட ஆணையம் 29 மார்ச் 2023 அன்று அறிவித்துள்ளது என்றும், நாடு முழுவதும் ஏலம் விடப்பட்ட 101 வட்டாரங்களில், சேத்தியாத்தோப்பு கிழக்கு, மைக்கேல்பட்டி, வடசேரி ஆகிய 3 தொகுதிகள் தமிழ்நாட்டில் அமைந்துள்ளன என்றும் முதலமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்த விவகாரத்தில் அறிவிப்பு வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பு தமிழ்நாடு அரசிடம் ஒப்புதல் பெறப்படவில்லை, மாநில அரசுடன் கலந்தாலோசனையும் செய்யப்படவில்லை. இத்தகைய முக்கியமான விஷயத்தில் மாநிலங்களுடன் எந்த ஆலோசனையும் நடத்தாமல் ஒன்றிய அரசின் நிலக்கரி அமைச்சகம் தன்னிச்சையாக செயல்படுவது துரதிர்ஷ்டவசமானது என்றும் முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரியலூர் மாவட்டம், உடையார் பாளையம் வட்டத்தில் மைக்கேல்பட்டி,

கடலூர் மாவட்டம், புவனகிரி வட்டம், சேத்தியாத்தோப்புக்கு கிழக்கே உள்ள பகுதி மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், ஓரத்தநாடு வட்டத்தில் வடசேரி ஆகிய இந்த மூன்று பகுதிகளும் தமிழ்நாட்டின் காவிரி டெல்டா பகுதியில் உள்ளவை ஆகும். இதில் வடசேரி மற்றும் சேத்தியாத்தோப்பின் கிழக்குப் பகுதிகள் தமிழ்நாடு பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டல மேம்பாட்டுச் சட்டம் 2020 இன் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டலத்திற்குள் வருகின்றன, அதே நேரத்தில் மைக்கேல்பட்டி ஒன்றியம் காவிரி டெல்டாவின் மிகவும் வளமான பகுதியை ஒட்டிய ஒரு பெரிய நெல் விளையும் பகுதியில் அமைந்துள்ளது என்றும் முதலமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார்.

மேற்குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 4 (1) இன் படி, "பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டலத்தில் இரண்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு புதிய திட்டத்தையும் அல்லது புதிய செயல் பாட்டையும் எந்தவொரு நபரும் மேற்கொள்ளக்கூடாது" என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது அட்டவணையில் உள்ளடக்கப்பட்ட மற்றும் தடைசெய்யப்பட்ட திட்டங்களில் "நிலக்கரி படுகை மீத்தேன், ஷேல் எரிவாயு மற்றும் பிற ஓத்த ஹைட்ரோகார்பன்கள் உள்ளிட்ட எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயுவை ஆய்வு செய்தல், துளையிடுதல் மற்றும் பிரித்தெடுத்தல்" ஆகியவை அடங்கும். தற்போது வெளியிடப்பட்டுள்ள டெண்டர் நிபந்தனைகளில் நிலக்கரி படுகை மீத்தேன் சுரண்டலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே அவை தமிழ்நாடு பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டல மேம்பாட்டுச் சட்டம், 2020 இன் தடைக்குள் அடங்கும். ஆகவே இந்த ஏல அறிவிப்பு செயல்முறைப்பட்டு, வெற்றிகரமான ஏலதாரர் அடையாளம் காணப்பட்டாலும், சுரங்கத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதை இது குறிக்கிறது. எனவே, தமிழ்நாட்டில் அடையாளம் காணப்பட்ட வட்டாரங்களைப் பொருத்தவரை இந்த ஏல நடைமுறை வீணான செயலாகும். அறிவிக்கை வெளியிடுவதற்கு முன்பே தமிழ்நாடு அரசுடன் கலந்தாலோசித்திருந்தால், இப்பிரச்சனைகளை தெளிவுபடுத்துவதுடன், ஏலத்திற்கான அறிவிக்கை வெளியீட்டால் ஏற்பட்ட

எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற மாநில அரசின் தொடர்புடைய பொது அறிவிப்புகள் வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பு ஒன்றிய அரசு, மாநில அரசில் உள்ள தொடர்புடைய துறைகளுடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

- மு.க.ஸ்டாலின்

தேவையற்ற குழப்பத்தை தவிர்த்திருக்கலாம் என்று முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தச் சூழ்நிலையில், மதிப்புமிக்க விவசாய நிலங்கள் இருப்பதாலும், தமிழ்நாடு மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பு பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலையில் உள்ளதாலும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள மூன்று சுரங்க வட்டாரங்கள் வடசேரி, மைக்கேல்பட்டி, சேத்தியாத்தோப்பு கிழக்கு ஆகிய மூன்றையும், ஏலத்தின் 7வது/17வது தவணையில் இருந்து விலக்கிட வேண்டும் என்றும், அதற்கான உரிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் முதலமைச்சர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற மாநில அரசின் தொடர்புடைய பொது அறிவிப்புகள் வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பு ஒன்றிய அரசு, மாநில அரசில் உள்ள தொடர்புடைய துறைகளுடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்றும் முதலமைச்சர் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

இந்த விவகாரத்தில் இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் உடனடியாக தலையிட்டு நிலக்கரி அமைச்சகத்தின் அறிவிப்பால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையை சரி செய்து தேவையற்ற போராட்டங்களையும், குழப்பங்களையும் தவிர்க்க நடவடிக்கை வேண்டும் என்றும் தனது கடிதத்தில் முதலமைச்சர் 'கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

முதலமைச்சரின் கடிதம் மற்றும் தமிழ்நாடு கட்சிகள் மற்றும் அமைப்புகளின் எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து ஏல அறிவுப்புப் பட்டியலில் இருந்து தமிழ்நாட்டை நீக்குவதாக அறிவித்துள்ளார். நிகக்கரி அமைச்சக அமைச்சர் பிரகலாத் ஜோசி.

நிதி ஒதுக்கீட்டில் குறைபாடு; ஆபத்தில் இந்திய கடற்கரை

நிலன்

ஒன்றிய அரசின் அலட்சியத்தால் இந்தியாவின் கடற்கரை பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்குப் போதிய நிதி ஒதுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

15.03.2023 அன்று சுற்றுச்சூழல், வனம், காலநிலை மாற்ற அமைச்சகத்திற்கான நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு தனது 378வது அறிக்கையை மாநிலங்களவையில் சமர்ப்பித்தது. அந்த அறிக்கையில் இந்திய கடற்கரை இயக்கத்திற்கு 2022 - 2023 நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ.19.5 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்த நிலையில் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் அத்திட்டத்திற்கு வெறும் ரூ.4 கோடி மட்டுமே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளது.

அதேபோல, தேசிய கடற்கரை மேலாண்மை திட்டத்திற்கு(இத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதிதான் தேசிய கடற்கரை இயக்கம்) ஒட்டுமொத்தமாக ரூ.723.60 கோடி தேவைப்படும் என மானியக்கோரிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்த நிலையில் 2023-2024 நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ.12.50 கோடி மட்டுமே

ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதையும் நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

இதுகுறித்து நிலைக்குழுவிடம் சுற்றுச்சூழல், வனம், காலநிலை மாற்ற அமைச்சகம் அளித்த விளக்கத்தில் “ EAP - ENCORE எனும் திட்டத்தின்கீழ் ரூ.723.60 கோடிக்கான ஒப்புதலை உலக வங்கி அளிக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் மானியக்கோரிக்கையில் நிதி ஒதுக்கீட்டை ரூ.723.60 கோடியாக குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஆனால், உலக வங்கி சில நிர்வாகக் காரணங்களுக்காக இந்நிதிக்கான ஒப்புதலை வழங்க மறுத்துவிட்டது” எனக் கூறியுள்ளது.

தேசிய கடற்கரை மேலாண்மைத் திட்டம் என்பது இந்தியா மற்றும் அந்தமான் & நிக்கோபார், இலட்சத் தீவுகளில் மீனவர்கள் உள்ளிட்ட கடலோர சமூகத்தினரின் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்க, கடலோர சூழல் அமைவுகளை பாதுகாத்து அறிவியல் அடிப்படையில் வளங்குன்றா வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க உருவாக்கப்பட்டது.

புவி வெப்பமாதலால் ஏற்பட்ட காலநிலை

மாற்றத்தின் தீவிரத்தை அதிகம் சந்தித்து வருவது இந்தியாவின் கடற்கரையும் அங்கு வசிக்கும் மீனவ மக்களும்தான். தேசிய கடற்கரை ஆய்வு மையத்தின்(National Centre for Coastal Research, (NCCR)) ஆய்வறிக்கை 33.6% இந்திய கடற்கரை கடலரிப்பால் பாதிப்படையும் நிலையிலும், 26.9% கடற்கரையில் அதிகம் மணல் சேர்ந்து வருவதாகவும் குறிப்பிடுகிறது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள 1076 கிலோமீட்டர் நீளத்திற்கான கடற்கரையில் 41% அதாவது 402.94 கிலோமீட்டர் தூரமானது கடலரிப்பினால் பாதிப்படைந்து வருவதாகவும் NCCR தெரிவித்துள்ளது.

இப்படி ஒரு நிலையில் கடற்கரை பாதுகாப்பிற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஒன்றிய அரசு காட்டும் அலட்சியம் எண்ணற்ற மீனவர்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் கடலோர சூழல் அமைவுகளுக்கு கடும் பாதிப்பினையும் உண்டாக்கும்.

இதுகுறித்து நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு "தேசிய கடற்கரை இயக்கத்திற்கான நிதி ஆதாரங்களை ஒன்றிய அரசு, உலக வங்கி போன்ற வெளி நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறுவது அரசின் ஆயத்தமின்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. இத்திட்டத்திற்கான நிதி ஆதாரங்கள் கிடைக்காவிடில் இந்தியாவின் நீண்ட கடற்கரை, அதைச் சார்ந்துள்ள மக்கள் தொகை மற்றும் பலவீனமான கடலோர சூழல் அமைவுகள் பாதிப்பை எதிர்கொள்ள நேரிடும்" என எச்சரித்துள்ளது. மேலும் உடனடியாக இத்திட்டத்தை

செயல்படுத்த பற்றாக்குறையாக இருக்கும் நிதியை நிதி அமைச்சகத்தின் மூலமாகவே வேறு நிறுவனங்கள் மூலமாகவோ திரட்ட வேண்டும் என நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு தனது பரிந்துரையில் கூறியுள்ளது.

#PROJECTTIGER 50

புலி செயல்திட்டத்தின் பொன்விழாக் கொண்டாட்டம் அவசியமா?

சதீஷ் லெட்சுமணன்

"விடர்முக்கைச் செறிந்த வெஞ்சின இரும்புலி
புகர்முக வேழம் புலம்பத் தாக்கிக்
குருதி பருகிய கொழுங்கவுள் கயவாய்
வேங்கை முதலொடு துடைக்கும்" - நற்றிணை 158.

யானையைக் கொன்ற வரிப்புலி தன்வாயில்
இருந்த இரத்தத்தை வேங்கை மரத்தின்
அடிமரத்தில் துடைக்கும் என்பது
இப்பாடலின் பொருள். இதைப்போல புலி
குறித்தான பல பாடல்கள் சங்க
இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. காட்டில்
வாழும் விலங்குகளில் புலி மிகவும்
முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விலங்கு என்பதாலே
இவ்வளவு அதிகமான பாடல்கள் சங்க
காலத்தில் பாடப்பட்டிருப்பதாக
குறிப்பிடுகிறார் எழுத்தாளர் பி.எல்.சாமி.

தமிழ்நாட்டின் நீர்த்தேவையைப் பூர்த்தி
செய்வதில் முக்கியமானப் பங்கு மேற்குத்
தொடர்ச்சி மலைக்கு உள்ளது. அதுதான்
பெரும்பான்மையான ஆறுகளின்
பிறப்பிடமாக உள்ளது. அவ்வளவு
முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காட்டின் குறியீடாகப்
புலிகள் அமைந்துள்ளன. ஓர் காட்டில்

அதிகமாக புலிகள் இருப்பது அக்காடு
செழிப்பாக இருப்பதற்கான அர்த்தமாகும்
என காட்டுயிர் ஆர்வலர்கள்
குறிப்பிடுகின்றனர். காட்டுப்பன்றி, மான்,
காட்டெருது உள்ளிட்ட புலிகளின் இரை
விலங்குகள் அக்காட்டில் போதுமான
அளவில் இரை விலங்குகள் இருந்தால்
மட்டுமே அங்கு புலிகள் வாழும். இந்த இரை
விலங்குகள் அதிகம் ஒரு காட்டில் இருந்தால்
அக்காட்டில் புல்வெளியும், தாவரங்களும்
செழிப்பாக இருப்பதாகப் பொருள்.
இதனடிப்படையிலேயே புலி ஒரு செழிப்பான
காட்டின் குறியீட்டு விலங்காகிறது.

“ புலி ஒரு குறியீடு மட்டுமல்ல. பல்லாழி
காலப் பரிமாணத்தின் எச்சம். நமது
பாரம்பரிய செல்வம். கர்னாடக இசை,
தாஜ்மஹால் போல”. என்கிறார் ஆய்வாளரும்
கானுயிர் எழுத்தாளருமான தியடோர்
பாஸ்கரன்.

இப்படி சூழல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த
புலிகளைப் பாதுகாக்க உருவாக்கப்பட்ட புலி
செயல்திட்டம் (Project Tiger) ஆரம்பிக்கப்பட்டு

ஏப்ரல் 1ஆம் தேதியுடன் 50 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ளது. இதனை முன்னிட்டு கர்நாடக மாநிலம் மைசூருவில் உள்ள மைசூரு பல்கலைக்கழகத்தில் 09.04.2023 அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியில் பிரதமர் நரேந்திர மோடி கலந்துகொண்டார். "அமிர்தகாலத்தில் புலிகளின் பாதுகாப்பு" என்ற புலிகள் காப்பக மேலாண்மை செயல்திறன் மதிப்பீட்டின் 5-வது பருவ அறிக்கைகளை வெளியிட்ட பிரதமர், புலிகளின் எண்ணிக்கையை அறிவித்ததோடு, அகில இந்திய புலிகள் மதிப்பீட்டின் (5வது பருவ) அறிக்கையையும் வெளியிட்டார். புலிகள் பாதுகாப்புத் திட்டம் தொடங்கி 50 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததையொட்டி நினைவு நாணயத்தையும் அவர் வெளியிட்டார்.

இந்நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றிய பிரதமர்,

இந்தியாவில் புலிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதைக் குறிப்பிட்டு, புலிகளுக்கு எழுந்து நின்று மரியாதை செலுத்தினார். புலிகள் பாதுகாப்புத் திட்டம் 50 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்யும் முக்கிய நிகழ்விற்கு அனைவரும் சாட்சியாக இருப்பதாகவும், இத்திட்டத்தின் வெற்றி இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்லாமல், முழு உலகிற்கும் பெருமை சேர்ப்பதாகவும் பிரதமர் குறிப்பிட்டார். புலிகளின் எண்ணிக்கை குறைவதைத் தடுத்ததோடு, புலிகள் நன்கு வாழக்கூடிய சுற்றுச்சூழலை இந்தியா வழங்கியுள்ளது என்றும் பிரதமர் கூறினார்.

மறைந்த முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி தொடங்கிய பல முன்னோடித் திட்டங்களில் முக்கியமானது புலிகள் திட்டம். சில நூறாண்டுகளுக்கு முன்னர்

இந்தியாவில் ஆயிரக்கணக்கான புலிகள் வாழ்ந்தன. ஆங்கிலேயர்கள், இந்திய ராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள் ஆகியோர் பொழுதுபோக்கிற்காகவும், வீரத்தின் அடையாளம் எனக் கருதியும் புலிகளை வேட்டையாடியதில் புலிகளின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்தது.

1972 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கணக்கெடுப்பில் 1872 புலிகள் மட்டுமே இந்தியாவில் இருப்பதாக அதிர்ச்சிகரமான தகவல் வெளியானது. இதனைக் கருத்திகல் கொண்டுதான் 1973ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1ஆம் தேதி புலி செயல்திட்டம்(Project Tiger) தொடங்கப்பட்டது. கார்பெட் தேசிய பூங்காவில் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின் முதல் இயக்குனராக புகழ்பெற்ற உயிரியலாளர் கைலாஷ் சங்கலாவைத் தேர்ந்தெடுத்தார் இந்திரா காந்தி. தொடக்கத்தில் 9 காப்பகங்களில் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டம் தற்போது 53 சரணாலயங்களாக விரிவடைந்துள்ளது.

இத்திட்டத்தின் தொடக்கத்தை முன்னிட்டு 26.03.1973 அன்று அப்போதைய பிரதமர் மறைந்த இந்திரா காந்தி ஒரு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். “இந்தத் திட்டமானது நம்மால் நெடுங்காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு, சமீபத்தில் கவனம் பெற்றுள்ள ஒன்று. எதிர்கால தலைமுறைக்காக இயற்கையின் மிகச்சிறந்த கொடைகளில் ஒன்றைப் பாதுகாப்பதற்கான திட்டம் என்ற வகையில் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. புலிகள் பாதுகாப்பு என்பதை புலி என்ற ஒற்றை உயிரினத்தை காப்பதால் மட்டும் சாத்தியப்படுத்திவிட

முடியாது. புலிகளின் வாழ்விடமும், வாழ்வியலும் பெரிய சூழலியல் வலைப்பின்னலின் உச்சியில் அமைந்துள்ளது. மனித இடையூறுகள், வணிகக் காடுகள் உருவாக்கம், கால்நடை மேய்ச்சல் போன்ற செயல்பாடுகளால் புலிகளின் வாழிடங்கள் சேதமுறாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். நுகர்வுப் பார்வையோடும், சுரண்டல் அணுகுமுறையோடும் உள்ள “காடுகள் மேலாண்மை” நடைமுறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். குறைந்தபட்சமாக தேசிய பூங்காக்கள், சரணாலயங்கள் முக்கியமாக புலிகள் காப்பகங்களில் காடுகளை மேலாண்மை செய்யும் நடைமுறைகள் தீவிரமாக மறு சீரமைக்கப்பட வேண்டும். காடுகளைக் குறித்த குறுகிய பார்வையினை மாற்றி சூழலியல் மனமகிழ்ச்சி, கல்வியியல் சிந்தனையோடு விரிவான பார்வையினை முன்வைத்து புலிகள் பாதுகாப்பிற்கான திட்டத்தினை வகுப்பது அவசியம்” என அக்கடிதத்தில் கூறப்பட்டிருந்தது.

உலகளவில் 70 - 75% புலிகள் இந்தியாவில் உள்ளன. 2018ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட புலிகள் கணக்கெடுப்பு அறிக்கையின்படி இந்தியாவில் 2,967 புலிகள் இருக்கின்றன. 50 ஆண்டுகாலமாக புலிகள் பாதுகாப்பிற்காக செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் ஒரு திட்டம் முழுமையாக வெற்றியடைந்துள்ளதா? என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வளர்ச்சியின் பெயரால் நடக்கும் காடழிப்பு, வேட்டை போன்ற பல காரணங்களினால் இந்தியா தொடர்ந்து புலிகளை இழந்து வருகிறது. நிலக்கரி சுரங்கங்கள், புனல் மின்நிலையங்கள், சாலைகள், ரயில்பாதைகள், சுற்றுலா

விடுதிகள் என பல செயல்பாடுகளால் காடுகள் வேகமாக அழிக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக புலிகளின் வாழிடம் வேகமாகச் சுருங்கி வருகிறது.

இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த *Utility Bidder* எனும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் அண்மையில் வெளியிட்ட காடழிப்பு தொடர்பான அறிக்கையின்படி கடந்த 30 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் காடழிப்பின் வேகம் அதிகரித்து வருவது தெரியவந்துள்ளது. குறிப்பாக 2015 முதல் 2020 வரையிலான காலத்தில் மட்டும் 668,400 எக்டர் காட்டுப்பரப்பை இந்தியா இழந்துள்ளது. இக்குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் காடழிப்பில் உலகத்திலேயே பிரேசில் நாட்டுக்கு அடுத்த படியாக இரண்டாம் இடத்தில் இந்தியா உள்ளது. 1990 முதல் 2000 வரையிலான காலத்தில் மட்டும் 384,000 எக்டர் பரப்பளவிலான காடுகளை இந்தியா இழந்துள்ளது. இவ்விரண்டு காலகட்டத்தையும் ஒப்பிடுகையில் பன்னாட்டு அளவில் காடுகளை வேகமாக இழந்து வரும் நாடுகளில் முதலிடத்தில் உள்ளது இந்தியா.

இந்திய வன மதிப்பீட்டாய்வகத்தின் தரவுகளின்படி இந்தியாவின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 24.56 விழுக்காடு அளவிற்கு தற்போது காடுகள் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தேசிய காடுகள் கொள்கை 1988 இன் படி 33 விழுக்காடு பரப்பளவிற்கு காட்டுப்பரப்பைப் பெருக்குவோம் எனக் கூறிவரும் ஒன்றிய அரசு சொல்வது ஒன்று செய்வது வேறாக இருக்கிறது. குறிப்பாக 2021ஆம் ஆண்டு கிளாஸ்கோவில் நடந்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் காலநிலை மாற்றத்திற்கான உச்சி மாநாட்டில் உலகின்

சராசரி வெப்பநிலையை 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் அளவிற்கு உயராமல் தடுப்பதற்காக காடுகள் அழிப்பை 2030 ஆம் ஆண்டிற்குள் நிறுத்துவதற்கான உடன்பாடு கையெழுத்தானது. 141 நாடுகள் இணைந்து கையெழுத்திட்ட அந்த உடன்பாட்டை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்திருந்தது. இப்படி காடுகள் துண்டாடப்படுவதால் புலிகளின் வாழிடம் சுருங்குகிறது. இதனால் அவற்றின் இனப்பெருக்கமும் குறைகிறது.

அடுத்ததாக புலிகள் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டிலும், செலவிடுவதிலும் குறைபாடுகள் உள்ளன. அண்மையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு அறிக்கை இதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. 15.03.2023 அன்று சுற்றுச்சூழல், வனம், காலநிலை மாற்ற அமைச்சகத்திற்கான நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு தனது 378வது அறிக்கையை மாநிலங்களவையில் சமர்ப்பித்தது. அந்த அறிக்கையின்படி பார்த்தால் 2022-2023 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் புலிகள் செயல்திட்டத்திற்கு ரூ.300 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளில் ரூ. 188 கோடி மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த 188 கோடியிலும் ஜனவரி 2023 வரையில் 30% அதாவது ரூ.57.96 கோடி மட்டுமே செலவிடப்பட்டுள்ளது.

நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏற்பட்ட இக்குறைபாடால் புலிகள் காப்பகங்களிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் மேற்கொள்ள வேண்டிய வாழிட மேம்பாடு, பாதுகாப்பு, புலி - மனிதர் எதிர்கொள்ளல் தடுப்புப் பணிகள் பெருமளவில்

பாதிப்படைந்துள்ளன. இதை ஒன்றிய அரசே நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவிடம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. மேலும் 2016-2017 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் மொத்தம் 50 புலிகள் காப்பகங்கள் இருந்த போது நிதி ஒதுக்கீடு ரூ.375 கோடியாக இருந்தது. தற்போது புலிகள் காப்பகங்களின் எண்ணிக்கை 53 ஆக உயர்ந்துள்ள நிலையில் அதற்கேற்றாற்போல 2023-2024 நிதிநிலை அறிக்கையில் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதையும் நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. மேலும் 2023 - 2024 ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் முதல் முறையாக புலி மற்றும் யானை செயல்திட்டங்களுக்கு தனித்தனியாக இல்லாமல் சேர்த்து ரூ.331.8 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், இது போதாது எனவும் கூடுதலாக ரூ.43.2 கோடி தேவை என நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவிடம் ஒன்றிய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

இதுகுறித்து கருத்து தெரிவித்துள்ள நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு "காட்டுயிர் மற்றும் காடுகள் பேணல் முன்னெடுப்புகளுக்கு நிதியைக் குறைப்பது இந்தியாவின் உயிர்ப்பன்மையத்தை பாதுகாக்கும் அரசின் உறுதிமொழிக்கு முரணாக உள்ளது. சூழலியல் பார்வையில் மட்டுமின்றி சமூக மற்றும் பொருளாதார அடிப்படையிலும் புலி செயல்திட்டம் மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. இம்முன்னெடுப்பில் நிதி பற்றாக்குறை ஏற்படுவது இத்திட்டத்தை மட்டுமல்லாது புலிகள் காப்பகங்களைச் சுற்றி வசிக்கும் மக்களையும் பாதிக்கும். நாளுக்கு நாள் மனிதர் - காட்டுயிர் எதிர்கொள்ளல்

சம்பவங்கள் அதிகரித்து வரும் நிலையில் வனத்துறை அமைச்சகம் இந்தத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துவதும், கூடுதல் நிதியை ஒதுக்குவதும் மிகவும் முக்கியமானது" எனத் தெரிவித்துள்ளது.

இத்திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் இவ்வளவு குறைகள் இருக்கின்ற நிலையில் நிதியை சரியான முறையில் செலவு செய்வதிலும் சிக்கல் நிலவுகிறது. அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ராமநாத் கோவிந்தின் காசிரங்கா தேசிய பூங்கா பயணம். 2022 பிப்ரவரியில் குடியரசுத் தலைவர் அஸ்ஸாமில் உள்ள காசிரங்கா தேசிய பூங்காவை அஸ்ஸாமில் ஆளும் பாஜக தலைமையிலான அரசின் முதலமைச்சர் அழைப்பின் பேரில் பார்வையிட்டார். இந்தப் பயணம் குறித்து விலங்கு நல ஆர்வலர் ரோகித் செளத்ரி தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்திடம் பெற்ற தகவல்களின்படி குடியரசுத் தலைவரின் மொத்த பயணத்திற்கும் ரூ. 1.1 கோடி ரூபாய் காசிரங்கா புலிகள் பேணல் நிதியிலிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டது தெரியவந்துள்ளது.

இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு மட்டுமே இப்படி இந்தியா முழுவதும் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இந்த நேரத்தில் நாம் மறைந்த முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை நினைவு கூறுவது அவசியம். அச்சம்பவம் குறித்து காங்கிரஸ் கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் ஜெய்ராம் ரமேஷ் தான் எழுதிய 'இந்திரா காந்தி: இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு' எனும் புத்தகத்தில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். புலி செயல்திட்டம் தொடங்கப்பட்ட 1973 ஆம் ஆண்டே அச்சம்பவம் நடந்தது. புலிகள் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக உலக காட்டுயிர் நிதியத்தால் சேர்க்கப்பட்டிருந்த நிதியில் ரூ. 20 லட்சத்தில் புலி செயல்திட்ட அதிகாரிகளின் பயன்பாட்டிற்காக ஒரு சிறிய விமானம் வாங்க திட்டமிடப்பட்டது. அப்போதைய சுற்றுலா மற்றும் விமான போக்குவரத்துத் துறையின் அமைச்சர் கரண் சிங் யோசனையின் அடிப்படையில் இம்முயற்சி நடந்தது. இதனை அறிந்த பிரதமர் இந்திரா காந்தி 25.05.1973ல் கரண் சிங்கிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் "நாம் நமது முன்னுரிமைகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டோமா? பூங்காக்களுக்கும் அவற்றின் விலங்குகளுக்கும் நேரடிப் பலனைத் தராத

ஒரு விமானத்திற்கு இவ்வளவு பணம் செலவழிப்பதை விட, களத்தில் திட்டத்தை சிறப்பாக செயல்படுத்துவதே முக்கியம் என நான் நினைக்கிறேன். இந்த விமானம் ஒரு ஆடம்பரம், அதை நாம் வாங்க முடியாது” எனக் கூறுகிறார்.

அப்போதும் கரண் சிங் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளாத நிலையில் 28.06.1973 அன்று மேலும் ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார் இந்திரா காந்தி அதில் ”விமானம் வாங்கும் திட்டத்தை இந்தக் கட்டத்தில் நாம் தொடரக் கூடாது என்றே நான் இன்னமும் எண்ணுகிறேன். இதுகுறித்து நீங்கள் உலக காட்டுயிர் நிதியத்திற்கு தெரிவிப்பீர்கள் என நான் நம்புகிறேன்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அத்துடன் அந்த விமான முன்மொழிவு கைவிடப்பட்டது.

நிச்சயமாக ஏப்ரல் 1ஆம் தேதி கொண்டாடப்பட்ட வேண்டிய நாள் என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை. ஆனால், இப்போது இருக்கும் நிலையிலேயே தொடர்ந்தால் இத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தையும் இலக்கையும் நம்மால் அடைய முடியாது. காடழிப்பு, முற்றுகைத் தாவரங்கள், புவி வெப்பமாதல், காலநிலை மாற்றம் போன்ற காரணிகளால் புலிகளும் அவற்றின் வாழிடமும் முன்னெப்போதையும்விட அதிக

காடழிப்பு, முற்றுகைத் தாவரங்கள், புவி வெப்பமாதல், காலநிலை மாற்றம் போன்ற காரணிகளால் புலிகளும் அவற்றின் வாழிடமும் முன்னெப்போதையும்விட அதிக நெருக்கடிக்கு ஆளாகியுள்ளன.

நெருக்கடிக்கு ஆளாகியுள்ளன. இவை அனைத்தையும் தாண்டி இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் காடுகளுக்கு அருகே வசிக்கும் மக்களே புலிகளை விரோதிகளைப்போல பார்க்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது. தங்கள் உயிருக்கும் கால்நடைகளுக்கும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் புலிகளை அடித்தும், விஷம் வைத்தும் கொல்லும் சம்பவங்கள் நடப்பதை நாம் அடிக்கடிப் பார்க்கிறோம். மக்களின் இந்த எண்ணத்தை மாற்ற புலிகள் பாதுகாப்பு அவர்களுக்கும் முக்கியமானது மற்றும் இந்த முன்னெடுப்பில் அவர்களும் ஒருபங்காளர்கள் என்கிற கருத்தை விதைக்க வேண்டியுள்ளது. இவற்றையெல்லாம்விட புலிகள் பாதுகாப்பு எனும் பெயரில் காடுகளை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட மக்களின் நிலை பல இடங்களில் மோசமாக உள்ளது. இப்பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் சமாளிக்க நடப்பில் உள்ள யுத்திகளையும், திட்டங்களையும், பழக்கங்களையும் மறுபரிசீலனை செய்வது மிகவும் அவசியம்.

ஆதார நூல்கள்/ ஆவணங்கள்

சங்ககாலத்தில் விலங்கினங்கள் - பி.எல்.சாமி.

கையிலிருக்கும் புலி - தியடோர் பாஸ்கரன்.

இந்திரா காந்தி ; இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு - ஜெய்ராம் ரமேஷ், காலச்சுவடு.

IFSR 2021 <https://fsi.nic.in/forest-report-2021-details>

Deforestation Report <https://www.utilitybidder.co.uk/compare-business-energy/deforestation-report/>

https://rajyasabha.nic.in/rsnew/Committee_site/Committee_File/ReportFile/19/172/378_2023_3_14.pdf

குறிப்பு: இக்கட்டுரை முதலில் விகடன் தளத்தில் வெளியானது.

நெருங்கும் முடிவு: விரைந்து செயல்பட ஐ.பி.சி.சி. வலியுறுத்தல்

பூவுலகின் நண்பர்கள்

4 வி வெப்பமடைதலைத் தடுக்க இதுவரை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் மற்றும் தற்போதைய திட்டங்களால் 2030 ஆம் ஆண்டுக்குள் புவியின் சராசரி இயல்பு வெப்பநிலை 1.5°C அளவுக்கு உயர்வதைத் தடுக்க முடியாது என்கிற அபாய எச்சரிக்கையை வழங்கியுள்ளது காலநிலை மாற்றத்திற்கான பன்னாட்டுக் குழு (Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)).

ஐ.பி.சி.சி. தனது ஆறாவது மதிப்பீட்டு காலத்தின் இறுதியை எட்டியுள்ளது. இம்மதிப்பீட்டுக் காலமானது 2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கியது. இக்காலத்தில் புவி வெப்பமாதல் தொடர்பாக மொத்தம் ஆறு

அறிக்கைகளை ஐ.பி.சி.சி. வெளியிட்டிருந்தது. இந்த ஆறு அறிக்கைகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள முக்கியமான அம்சங்களை 93 அறிவியலாளர்கள் தொகுத்து இம்மதிப்பீட்டு காலத்தின் இறுதி அறிக்கையாக இந்த தொகுப்பு அறிக்கையை (Synthesis Report) வெளியிட்டுள்ளனர்.

2021 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் வெளியான ஐ.பி.சி.சி.யின் முதல் பணிக்குழு அறிக்கை 1750 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு வளிமண்டலத்தில் நிறைந்துள்ள பசுமை இல்ல வாயுக்களின் செறிவுக்கு சந்தேகத்திற்கிடமின்றி மனித நடவடிக்கைகள் மட்டுமே காரணம் எனத் தெரிவித்திருந்தது.

மேலும், பாரிஸ் ஒப்பந்தத்தின்படி அனைத்து நாடுகளும் தங்களது பசுமை இல்ல வாயுக்களை கட்டுப்படுத்தினாலும் கூட இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் புவியின் சராசரி வெப்பநிலையானது 3° செல்சியசை தொட்டுவிடும் என எச்சரித்திருந்தது.

சுவிட்சர்லாந்தில் 20.03.2023 அன்று வெளியிடப்பட்ட " AR6 Synthesis Report: Climate Change 2023" என்றழைக்கப்படும் தொகுப்பு அறிக்கை நம் புவியில் உயிரினங்கள் பிழைத்திருப்பதற்கான வாய்ப்பு மிகவும் சவாலான ஒரு நிலையை எட்டிவிட்டதை உணர்த்துகிறது. குறிப்பாக கடந்த நூற்றாண்டுகளாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய புதைபடிம எரிபொருள் பயன்பாடு, அதனால் ஏற்படும் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் உமிழ்வு, தவறான நிலப்பயன்பாடு ஆகியவற்றால் புவியின் சராசரி இயல்பு வெப்பநிலை 1.1°C அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டதை ஐ.பி.சி.சி. உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. இந்த வெப்பநிலை உயர்வால் வெள்ளம், கனமழை, வறட்சி,

புயல், காட்டுத்தீ போன்ற மிகத் தீவிரமான வானிலை நிகழ்வுகள் அதிக எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டு இயற்கையையும் உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களையும் பாதித்து வருவதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

புவியின் வெப்பநிலை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அதன் தாக்கமும் பாதிப்பும் அதிகவேகமாக அதிகரிப்பதாகவும் பெருந்தொற்று, போர்ச்சூழல் போன்ற காரணிகளால் இத்தாக்கம் மேலும் அதிகரித்து கையாள முடியாத நிலையை ஏற்படுத்துவதாகவும் ஐ.பி.சி.சி. தெரிவித்துள்ளது.

மேலும் இந்த அறிக்கை புவி வெப்பமாதலால் அதிகம் பாதிப்படைந்த மற்றும் எதிர்காலத்தில் பாதிப்படையக்கூடிய நிலையில் உள்ள நாடுகளில் வசிக்கும் மக்கள் மற்றும் அந்நாடுகளின் சூழல் அமைவுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு மற்றும் சேதம் குறித்தும் தனிக்கவனம் செலுத்துகிறது. சரியான தணிப்பு மற்றும் மட்டுப்படுத்தல் செயல்பாடுகளை உடனடியாக மேற்கொள்வதன் மூலமே வளங்குன்றா மற்றும் சமத்துவமான புவியை உருவாக்க முடியும் என இந்த அறிக்கை வலியுறுத்துகிறது.

மேலும், புவி வெப்பமடைதலைத் தடுக்க இதுவரை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் மற்றும் தற்போதைய திட்டங்களால் 2030ம் ஆண்டுக்குள் சராசரி இயல்பு வெப்பநிலை 1.5°C அளவுக்கு உயர்வதைத் தடுக்க முடியாது என்றும் தற்போதைய உமிழ்வை உடனடியாக அனைத்துத் துறைகளிலும் பாதியாகக் குறைத்தால் மட்டுமே 2030க்குள் வெப்பநிலை 1.5°C அளவுக்கு உயராமல் தடுக்க முடியும்

எனவும் இந்நடவடிக்கையை வேகப்படுத்த வேண்டும் எனவும் ஐ.பி.சி.சி. தெரிவித்துள்ளது.

இருப்பினும், இந்த மீளமுடியாத பாதிப்பின் வேகத்தையும் தாக்கத்தையும் சில நடவடிக்கைகளால் தடுக்க முடியும் எனவும் சிறு நம்பிக்கையை ஐ.பி.சி.சி. அளித்துள்ளது. பசுமை இல்ல வாயுக்களின் உமிழ்வைக் குறைக்க சாத்தியங்கள் நிறைந்த, திறன் வாய்ந்த பல்வேறு வழிகள் இருப்பதாக ஐ.பி.சி.சி. தெரிவித்துள்ளது. பல்வேறு பசுமை முயற்சிகள் மூலம் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முறையை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களின் ஆரோக்கியத்தை பாதுகாக்க வேண்டும் எனவும் இதன்மூலம் சேமிக்கப்படும் பணமே உமிழ்வைக் குறைப்பதற்கு ஆகும் செலவைவிட அதிகமாக இருக்கும் என ஐ.பி.சி.சி. தெரிவித்துள்ளது.

இந்த பசுமை சார் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும்போது உள்ளூர் மக்களின் அறிவைப் பயன்படுத்தி அவர்களின் ஒப்புதலோடு திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என ஐ.பி.சி.சி. வலியுறுத்தியுள்ளது. பாதிப்புகளைத் தணிப்பதற்கும், மட்டுப்படுத்துவதற்கும், தவிர்ப்பதற்குமான பல்வேறு வழிகள் சோதனை செய்யப்பட்டு

அவை வெற்றியும் அடைந்துள்ளதைக் குறிப்பிட்டுள்ள ஐ.பி.சி.சி. அரசு நிர்வாகங்கள் அவற்றை அமல்படுத்துவதற்கு நிதி ஆதாரங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளது.

புவியின் நிலம், கடல், நன்னீர் ஆகியவற்றில் 30-50% பகுதிகளை பாதுகாக்கப்பட்ட இடங்களாக அறிவித்தால் மட்டுமே புவியை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்க முடியும் என்று கூறியுள்ள ஐ.பி.சி.சி. உணவு, மின்னூற்பத்தி, போக்குவரத்து, கட்டுமானம், நிலப் பயன்பாடு ஆகியவற்றில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் உமிழ்வைக் குறைக்கலாம் எனத் தெரிவித்துள்ளது.

இந்த தொகுப்பு அறிக்கையின் கூறப்பட்டுள்ள முக்கியமான கருத்துகள் பின்வருமாறு:-

வளிமண்டலம், தாழ்வெப்ப மண்டலம்/ பனிமண்டலம், உயிர்மண்டலம் ஆகியவற்றில் புவியெப்பமாதலால் பரவலான, வேகமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

மனிதர்களால் உந்தப்பட்ட காலநிலை மாற்றம் ஏற்கெனவே நம் புவியின் எல்லா பகுதிகளிலும் நிலவும் வானிலையைப் பாதித்துவிட்டது.

காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கத்தால் புவியெப்பமடைதலுக்கு மிகவும் குறைவான பங்களிப்பையே வழங்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் அதிகம்பாதிப்படைந்துள்ளனர்.

புவியெப்பமாதலைத் தடுக்கும் பணிகளுக்கான நிதி ஆதாரங்கள் போதுமானதாக இல்லை.

உமிழ்வைக் குறைப்பதற்கான உலக நாடுகள் சமர்ப்பித்த திட்டங்களால் புவியின் சராசரி வெப்பநிலை 1.5° C அளவுக்கு உயருவதைத் தடுக்க முடியாது.

முதல் பணிக்குழுவின் *Climate Change 2021: the Physical Science Basis* எனும் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்.

புவியின் மீதான மனிதர்களின் செல்வாக்கு ஏற்கெனவே புவியின் பல்வேறு பிராந்தியங்களில் உள்ள வானிலை மற்றும் தீவிர காலநிலை நிகழ்வுகளை பாதித்துள்ளது.

2014ஆம் ஆண்டு வெளியான ஐந்தாவது மதிப்பீட்டு அறிக்கைக்குப் பிறகு வெப்ப அலைகள், கனமழை, வறட்சி, புயல் போன்ற

பேரிடர்களின் தீவிரத்திற்கு மனிதர்களின் நடவடிக்கை முக்கியக் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

பசுமை இல்ல வாயுக்களின் உமிழ்வானது அதிகமாகவோ, நடுத்தரமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ என எந்தப் பாதையில் சென்றாலும் புவி வெப்பமானது 1.5 செல்சியஸ் அல்லது 2 செல்சியஸ் அளவை இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் எட்டிவிடும்.

புவி வெப்பமயமாதலானது நீர் சுழற்சியில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தால் பருவ மழைப்பொழிவு மிகப் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படும். இதனால் அதிதீவிர மழைப்பொழிவும், வறட்சியும் ஏற்படும். சில இடங்களில் இவ்விரு நிகழ்வுகளும் தொடர்ச்சியாகவோ அல்லது ஒரே நேரத்திலோ கூட நிகழும். இதனால் பாதிக்கப்படும் மக்கள் அதிலிருந்து மீளவே முடியாத நிலை உண்டாகும்.

கார்பன் டை ஆக்சைடு உமிழ்வு அதிகமாகும் பட்சத்தில் நிலமும் கடலும் கார்பன் டை ஆக்சைடை உள்வாங்கும் திறனை இழக்கும்.

பசுமை இல்ல வாயுக்களின் கடந்த கால மற்றும் எதிர்கால உமிழ்வால் கடல்,

பனிப்பாறைகள், கடல் நீர்மட்ட உயர்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு மாற்ற முடியாத நிலை உண்டாகும்.

2019ஆம் ஆண்டு வளிமண்டலத்தில் காணப்பட்ட கார்பன் டை ஆக்சைடின் செறிவானது அதற்கு முந்தைய 2 மில்லியன் ஆண்டுகளில் காணப்படாத அளவாகும். மீத்தேன் மற்றும் நைட்ரஸ் ஆக்சைடின் அளவானது அதற்கு முந்தைய 800,000 ஆண்டுகளில் காணப்படாத அளவாகும்.

1970ஆம் ஆண்டிற்கு பிறகு நிகழ்ந்த உலக சராசரி வெப்பநிலை உயர்வானது அதற்கு முந்தைய 2000 ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்திராத ஒன்றாகும்.

1900ஆம் ஆண்டிற்கு பிறகு நிகழ்ந்த உலகின் சராசரி கடல் மட்ட உயர்வின் வேகமானது கடந்த 3000 ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்திராத ஒன்றாகும். 2100ஆம் ஆண்டில் 2மீ அளவிற்கும் 2150ஆம் ஆண்டில் 5மீ அளவிற்கும் உயர்வாய்ப்புள்ளது.

கடல் வெப்ப அலை நிகழ்வுகளின் எண்ணிக்கையானது 1980ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இருமடங்காக அதிகரித்துள்ளது.

ஆர்க்டிக் கடற் பகுதியில் உள்ள பனிப்

பாறைகளின் பரப்பு 1979 முதல் 1988 மற்றும் 2010-2019 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் 40% மற்றும் 10% குறைந்ததற்கு மனிதர்களின் செயல்பாடுகளினால் ஏற்பட்ட வெப்பமயமாதலே காரணம்.

இரண்டாம் பணிக்குழுவின் *Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability* எனும் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்.

கடுமையான மற்றும் தீவிர காலநிலை நிகழ்வுகள் உள்ளிட்ட மனிதனால் தூண்டப்பட்ட காலநிலை நிலை மாற்றத்தால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அளவிற்கு உலகம் முழுவதும் இயற்கைக்கும் மக்களுக்கும் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

காலநிலை மாற்றத்தால் உலகின் பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் ஏற்கெனவே விளிம்பு நிலையிலும் அபாய கட்டத்திலும் இருக்கும் மக்களும் இயற்கை அமைப்புகளும் அளவுக்கு மீறிய வகையில் பாதிப்படைந்துள்ளன.

உலகம் முழுவதும் 330 முதல் 360 கோடி மக்கள் காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கத்தால் பாதிப்படையும் நிலையில் வாழ்கின்றனர்.

தீவிர காலநிலை நிகழ்வுகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் புவி வெப்பநிலை உயர்வால் மீளமுடியாத பாதிப்புகள் ஏற்பட்டு இயற்கை மற்றும் மனித அமைப்புகள் இனிமேல் தகவமைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

தற்போது நிலவக் கூடிய சூழலியலுக்கு எதிரான வளர்ச்சிக் கொள்கைகள் மனிதர்களையும் சூழல் அமைப்புகளையும் காலநிலை மாற்றத்தின் பாதிப்புகளை அதிகம் எதிர்கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது.

சமூக பொருளாதார மேம்பாடு, நிலையான கடல் மற்றும் நிலப்பயன்பாடு இல்லாத, சமத்துவமின்மை நிலவும், விளிம்பு நிலையில் அதிகம் பேர் வசிக்கும் மற்றும் காலநியாதிக்கம் நிலவுகிற பிராந்தியங்களில் கணிசமான அளவில் மனிதர்களும் சூழல் அமைப்புகளும் காலநிலை மாற்றத்தால் அதிகமாக பாதிப்படைகின்றனர்.

இன்னும் சில ஆண்டுகளில் புவி வெப்பநிலை 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் அளவிற்கு உயரும் பட்சத்தில் தவிர்க்க முடியாத வேகத்தில் தீவிர காலநிலை பேரிடர்களும், மனிதர்கள் மற்றும் சூழல் அமைப்புகளுக்கும் ஏற்படும் பாதிப்புகள் அதிகரிக்கும்.

புவி வெப்பநிலையை 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் அளவிற்குள் கட்டுப்படுத்த முழுமையான தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாலும் ஏற்படப் போகும் பாதிப்புகளை முற்றிலுமாக தடுக்க முடியாது.

காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்படும் பாதிப்புகளும் தாக்கங்களும் நாளுக்கு நாள் சிக்கலானதாகவும் கையாள்வதற்கு மிகவும் கடினமானதாகவும் மாறக்கூடும்.

ஒரே நேரத்தில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தீவிர காலநிலை பேரிடர்கள் நிகழும்

எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் மேலும் காலநிலை மாற்றம் அல்லாத பிரச்சனைகளும் சேர்ந்தே நிகழும்போது சமாளிக்க முடியாத பிரச்சனையாக மாறக்கூடும். அத்தகைய சமயங்களில் காலநிலை மாற்றத்தை தடுக்க மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் வேறு சில புதிய பிரச்சனைகளை உருவாக்கும்.

வரும் தசாப்தங்களில் புவி வெப்பநிலை 1.5 டிகிரி செல்சியசை விட அதிகரித்தால் பல மனித மற்றும் சூழல் அமைப்புகள் 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் அளவிற்கு உள்ளாக வெப்பநிலை இருக்கும்போது ஏற்படும் பாதிப்புகளைவிட கூடுதல் பாதிப்புகளையும் அபாயங்களையும் சந்திக்கும்.

மூன்றாம் பணிக்குழுவின் *Mitigation of Climate Change* எனும் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்.

பசுமை இல்ல வாயுக்களின் வெளியேற்றமானது மனிதகுல வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு 2010-2019 காலகட்டத்தில் அதிகமாக இருந்தது.

உடனடியாக, ஆழமான நடவடிக்கைகள் மூலமாக அனைத்துத் துறைகளிலும் பசுமை இல்ல வாயுக்கள் வெளியேற்றத்தைக் குறைக்காவிட்டால் புவி வெப்பமடைதலை 1.5° செல்சியசிற்குள் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போகும்.

புவி வெப்பமடைதலை 1.5° செல்சியசிற்குள் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் 2030ம் ஆண்டிற்குள் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் வெளியேற்றத்தை 43% குறைக்க வேண்டும். அதேநேரத்தில் மீத்தேன் வெளியேற்றத்தையும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைக்க வேண்டும். கார்பன் சேமிப்பு வசதி இல்லாத நிலக்கரி, எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு பயன்பாட்டை 2050ம் ஆண்டிற்குள் முறையே 100%, 60% மற்றும் 70% குறைக்க வேண்டும். அதாவது 2050ம் ஆண்டிற்குள் கார்பன் சேமிப்பு தொழில்நுட்பம் இல்லாத அனல்மின் நிலையங்கள் அனைத்தையும் 2050ம் ஆண்டிற்குள் மூட வேண்டும்.

இவையனைத்தையும் செய்தாலும் கூட 1.5° செல்சியஸ் வெப்பநிலையை தற்காலிகமாக எட்டி அதன் பின்னர் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் வெப்பநிலை மீண்டும் குறையக்கூடும்.

நகரங்களும் பிற நகரம் சார்ந்த பகுதிகளும்

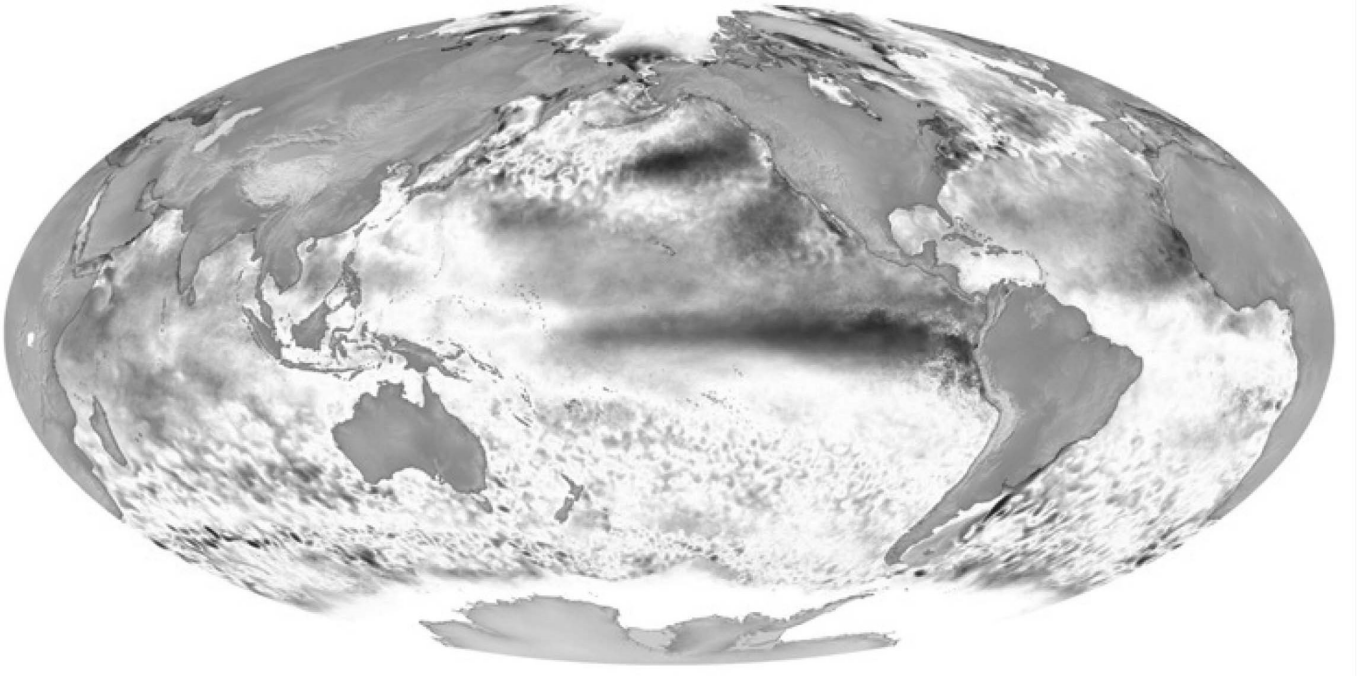
குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் வெளியேற்றத்தைக் குறைப்பதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. குறைந்த அளவிலான ஆற்றலை பயன்படுத்தும் வகையில் நகரங்களை வடிவமைப்பதன் மூலம் இதனை அடையலாம்.

தொழிற்சாலைகளில் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் வெளியேற்றத்தைக் குறைப்பது மிகவும் முக்கியமான காலநிலை நடவடிக்கை என அறிக்கை கூறுகிறது. பொருட்களை திறம்பட பயன்படுத்தி, மறுபயன்பாடு, மறுசுழற்சி செய்வதன் மூலம் இதனை அடையலாம்.

காலநிலை மாற்றம் இப்புவிவில் வாழும் எல்லா உயிரினங்கள், சூழல் அமைவுகளின் இருப்புக்கு மிகப்பெரும் சவாலாக மாறியுள்ளதை ஐ.பி.சி.சி.யின் தொகுப்பு அறிக்கை நமக்கு உணர்த்துகிறது. மீளமுடியாத பாதிப்பிலிருந்து புவியைக் காப்பதற்காக நமக்கிருக்கும் வாய்ப்புகள் மிகக் குறுகலாகி வருகிறது. அவசரகால நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் மட்டுமே பாதிப்புகளைக் குறைக்க முடியும் என்கிற நிலையில் இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் எதிர் பாதையில் இந்திய அரசு பயணித்து வருவதுதான் மிகவும் வேதனையளிக்கக் கூடிய விஷயமாகும்.

இந்திய அரசின் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான திட்டங்கள் எதுவுமே பெருமளவில் நமக்குப் பலனளிக்கக் கூடியவையாக இல்லை. தொடர்ந்து புதைப்படிம ஆற்றல் பயன்பாட்டை விரிவுபடுத்துவதை இந்திய அரசு நிறுத்த வேண்டும். தமிழ்நாடு அரசும் இனிமேல் மேற்கொள்ளவுள்ள திட்டங்கள் அனைத்தையும் காலநிலை மாற்ற கண்ணோட்டத்தில் அணுக வேண்டும். காலநிலை மாற்றம் தமிழ்நாட்டில் கடும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்து வருகிறது. ஐ.பி.சி.சி. நமக்கு அளித்திருக்கும் வாய்ப்புகளில் முக்கியமானது நிலப்பயன்பாடு மாற்றம் என்பதாகும். 30-50% வரைக்குமான நன்னீர், கடல், நிலப் பகுதிகளைப் பாதுகாக்குமாறு ஐ.பி.சி.சி. வலியுறுத்தியுள்ளது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழ்நாட்டுக்கென காலநிலை மாற்றக் கண்ணோட்டத்தில் நிலப் பயன்பாட்டுக் கொள்கை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

வருகிறதா சூப்பர் எல் நினோ?

கோ.சுந்தர்ராஜன்

உலகின் 7 காலநிலை மாதிரிகள் (*climate models*) இந்த ஆண்டின் இறுதியில் தொடங்கி அடுத்த ஆண்டு வரை சூப்பர் எல்-நினோ காலமாக இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றன. இந்தத் தரவுகளை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை எனவும் சில விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். எல்-நினோ சரி, அது என்ன சூப்பர் எல்-நினோ?

எல்-நினோ நிகழ்வு என்பது, மத்திய பசிபிக் பெருங்கடல் பகுதிகளில், அதாவது பூமத்திய ரேகையை ஓட்டிய பகுதியில், பெருங்கடல் பரப்பின் வெப்பம் அதிகரிக்கும் நிகழ்வாகும். மத்திய பசிபிக் பெருங்கடலில் சராசரி தட்பவெப்ப நிலை 0.5°C க்கு அதிகமாக தொடர்ச்சியாக 5 மாதங்கள் நிலவினால் எல் நினோ எனக் கூறப்படும். இதற்கு எதிரானதுதான் ல-நினா. பொதுவாக சாதாரண எல்-நினோ நிகழ்வு எனில் நீண்டகால சராசரியை விட வெப்பம் 0.8 டிகிரி செல்சியஸ் அதிகமாக இருக்கும். அதுவே சூப்பர் எல்-நினோ எனில் சராசரி வெப்பநிலையானது 1.5 டிகிரி முதல் 2 டிகிரி செல்சியஸ் குக்டுமேல் விட அதிகமாக

அதிகரிக்கும்.

எல்-நினோ நிகழ்வு நடைபெறும் காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் பொதுவாக வறட்சி அதிகமாக இருக்கும். காலநிலை மாற்றத்தால் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எல்-நினோ காலகட்டத்தில் பதிவான வெப்ப அளவுகள் இப்போது ல-நினா காலகட்டத்தில் பதிவாகியுள்ளன. இதனால் எல்லா காலகட்டத்திலும் அதிகரிக்கும் வெப்ப அளவுகளை உலகம் சந்தித்து வருகிறது.

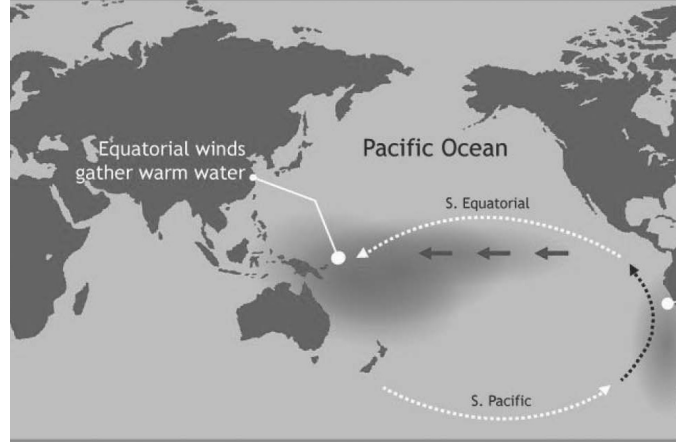
இந்தப் பின்னணியில்தான் உலக காலநிலை மாதிரிகளின் "சூப்பர் எல்-நினோ" தரவுகள் அச்சமூட்டுகின்றன. பல்வேறு மாதிரிகள் பல்வேறு அளவுகளை வெளியிட்டுள்ளன. அதாவது 1.6 டிகிரி முதல் 2.4 டிகிரி செல்சியஸ்வரை இத்தரவுகளில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இருந்தாலும் எல்லாமும் "சூப்பர் எல்-நினோ" என்கிற அளவுகளில் ஒத்துப்போகின்றன. அமெரிக்காவின் நாசா விஞ்ஞானிகள் எல்-நினோ தொடங்கும் காலம் செப்டம்பர் மாதமாகிவிடும் என்பதால் இந்த அளவிற்கு வெப்ப அதிகரிப்பு இருக்காது என்று சொல்கிறார்கள், விஞ்ஞானிகளுக்கு

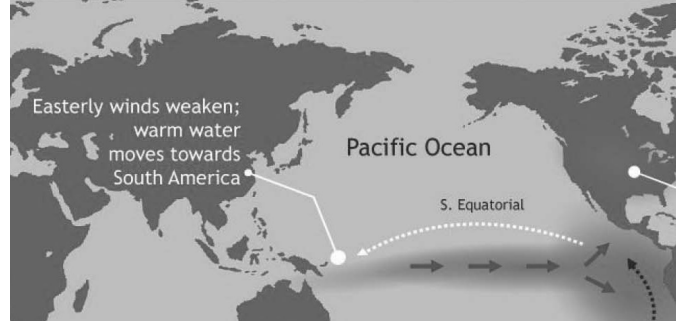
இடையே இந்தவேறுபாடுகள் இருந்தாலும், ஒருமித்த குரலில் வெப்பம் அதிகரிக்கும் என்பதில் எந்த குழப்பமும் இல்லை.

வெப்ப அளவீடுகளை முறையாக பதிவு செய்யத் தொடங்கிய 1950களுக்கு பிறகு சூப்பர் எல்-நினோ நடைபெற்ற ஆண்டுகள், 1982-83, 1997-98, 2015-16. இதில் குறிப்பிடத் தகுந்த விஷயம், ஒவ்வொரு எல்-நினோ ஆண்டிற்கும் இடையே உள்ள காலவெளி சுமார் 10-15 ஆண்டுகள். கடைசி சூப்பர் எல்-நினோ நிகழ்வு நடைபெற்ற ஆண்டான 2015-16 என்பதால் இந்த ஆண்டு சூப்பர் எல்-நினோ வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை எனவும் சில விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால், காலநிலை மாதிரிகள் கணித்ததுபோல இந்த ஆண்டே சூப்பர் எல்-நினோ ஆண்டாக இருந்தால், காலநிலை மாற்றம் இந்த இடைவெளியையும் குறைக்கிறது என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதில் நாசா வெளியிட்டுள்ள வரைபடம் கூடுதல் அதிர்ச்சி ரகம், சூப்பர் எல்-நினோ நடைபெற்ற 1997-98ஆம் ஆண்டைவிட 2015-16ஆம் ஆண்டு சூப்பர் எல்-நினோ காலகட்டத்தில் வெப்பம் மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. சூப்பர் எல்-நினோ காலமான 2015-16 உலகில் பல இடங்களில்

NORMAL YEAR

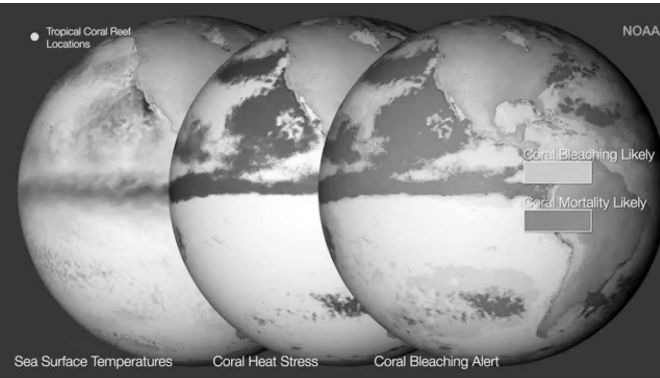
EL NIÑO YEAR

பல்வேறு தீவிர காலநிலை நிகழ்வுகள் நடைபெற்றதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

இந்தியா ஆறுதல் அடையக்கூடிய விஷயம், இந்த ஆண்டு "இந்தியப் பெருங்கடல் இருமுனை" (ஐஓடி)நேர்மறை நிலையில் நிலைகொண்டுள்ளது, நேர்மறைநிலை என்றால் மழைப்பொழிவு அதிகமாக இந்தியாவில் இருக்கும், ஆஸ்திரேலியா கடுமையான வறட்சியில் சிக்கி தவிக்கும். ஐஓடி நேர்மறையாக இருக்கும் என்பதால் இந்திய வானிலை அமைப்பும் இந்த ஆண்டு பருவமழை சராசரியை விட 4% மட்டுமே குறையும் என்று அறிவித்துள்ளது, அதாவது இயல்பான மழை அளவு இருக்கும். ஆனால், ஸ்கைமெட் நிறுவனம் சராசரியை விட குறைவான மழைப்பொழிவுதான் இருக்கும் என்று தெரிவித்துள்ளது.

எப்படியாகினும் தீவிர வெப்ப அலைகள் நிகழும் என்பது உறுதி, அதை எதிர்கொள்ள நம்மை நாம் தயார்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தரவுகள் நமக்கு மீண்டும் மீண்டும் உணர்த்துகின்றன.

பட்டினச்சேரி சி.பி.சி.எல் எண்ணெய் குழாய் கசிவு - மறுக்கப்படும் சூழியல் நீதி?

பிரதீப் இளங்கோவன்

நா கப்பட்டினம் மாவட்டம், நாகூர் பட்டினச்சேரி மீனவ கிராமத்தில் கடந்த மார்ச் 2 அன்று ஏற்பட்ட சி.பி.சி.எல் நிறுவனத்தின் கச்சா எண்ணெய் குழாய் கசிவு, அந்தப்பகுதி மீனவமக்களிடையே பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மீண்டும் குழாய் உடைப்பு ஏற்பட்டு தீவிபத்து ஏற்படுமோ என்கிற அச்சத்தில் உள்ளனர் அப்பகுதி மக்கள்.

தற்போது சி.பி.சி.எல் நிறுவனத்தின் எண்ணெய் கசிவு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, வரும் மே 31 க்குள் குழாய் அகற்றப்படுமென மாவட்ட ஆட்சியர் தலைமையிலான கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் முடிவு எட்டப்பட்டிருந்தாலும், இந்த எண்ணெய் கசிவிற்கான காரணம் என்ன? அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகள் என்ன? சி.பி.சி.எல் நிறுவனத்தின் மீது எடுக்கப்பட்ட சட்ட

ரீதியான நடவடிக்கை என்ன? என்பவை கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. எண்ணெய் குழாயை அகற்ற வேண்டும் என்கிற மக்களின் கோரிக்கை வென்றிருந்தாலும், ஒட்டுமொத்தமாக சூழியல் நீதி மறுக்கப்பட்டு அநீதி இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றே இப்பகுதி மக்கள் கருதுகின்றனர்.

பட்டினம், சேரி, குப்பம் என இன்றளவும் தென்படும் நெய்தல் நில ஊர்கள் தனித்துவமிக்க நெய்தல் குடிகளின் மரபை தாங்கிநிற்கும் தமிழ் நில வரலாற்றின் தொடர்ச்சி! ஆனால், அவை இன்று கரும் இடரைச் சந்தித்து வருகின்றன. தமிழகத்தில் உள்ள பல கடலோர கிராமங்கள் மெல்ல மெல்ல சுவடற்று அழிவை நோக்கி தள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

தொழிற்புரட்சிக்குப் பிறகான

காலகட்டத்தில் முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையால் ஏற்பட்டக் காலநிலை மாற்றப் பேரிடர்களின் தாக்கம் உச்சத்தை எட்டிவரும் நிலையில், இன்று அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகளுக்கு மத்தியில், வளர்ச்சித்திட்டங்கள் எனும் போர்வையில் கடலோரங்களில் முன்னெடுக்கப்படும் திட்டங்களால் நெய்தல் நில மக்களின் பொதுப்பயன்பாட்டு நிலங்கள் பிடுங்கப்படுவதும், கடலில் எழுப்பப்படும் கட்டுமானங்களால் கடலரிப்பு அதிகரித்து வருவதும் வாடிக்கையாகியுள்ளது.

இவ்வாறான பேரிடர்களில் ஒன்று தான், கடந்த மார்ச் 2 அன்று நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் நாகூர் பட்டினச்சேரி மீனவகிராமத்தில் நிகழ்ந்த கச்சா எண்ணெய் குழாய் கசிவு..

சி.பி.சி.எல் எண்ணெய் குழாய் - பின்னணி

1993 ஆம் ஆண்டு, சென்னை பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் (சி.பி.சி.எல்) நிறுவனம், காவிரி பேசின் ரீபைனரி எனப்படும் தனது இரண்டாவது கச்சா எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனத்தை நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் நரிமணம் பகுதியில் நிறுவியது.

தொடக்கத்தில் 0.5 MMTPA திறன் கொண்டதாக உருவாக்கப்பட்ட இந்த சுத்திகரிப்பு நிலையம், பின்னர், 1.0 MMTPA எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு திறன் கொண்டதாக விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது.

இந்த சுத்திகரிப்பு நிலையம், காவிரிப் படுகையில் ONGC நிறுவனத்தின் கிணறுகளில் எடுக்கப்படும் கச்சா எண்ணெயைச் சுத்திகரிக்கும் நோக்கத்தோடு உருவாக்கப்பட்டது. எனினும், தொழிநுட்பக் காரணங்களால் கடந்த 1/04/2019 அன்றோடு எண்ணெய் சுத்திகரிப்புப் பணி நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதேவேளையில், நரிமணம் சுத்திகரிப்பு நிலையத்தை 9 MMTPA திறன் கொண்டதாக விரிவாக்கும் பணிகளும் நடைபெற்று வருகிறது.

இதேவேளையில், எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு பணி நிறுத்தப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, ONGC நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான கிணறுகளில் எடுக்கப்படும் கச்சா எண்ணெயானது நரிமணம் சுத்திகரிப்பு நிறுவனத்தின் கொள்கலன்களில் சேகரிக்கப்பட்டு, 45 நாட்களுக்கு ஒருமுறை மணலியில் உள்ள சி.பி.

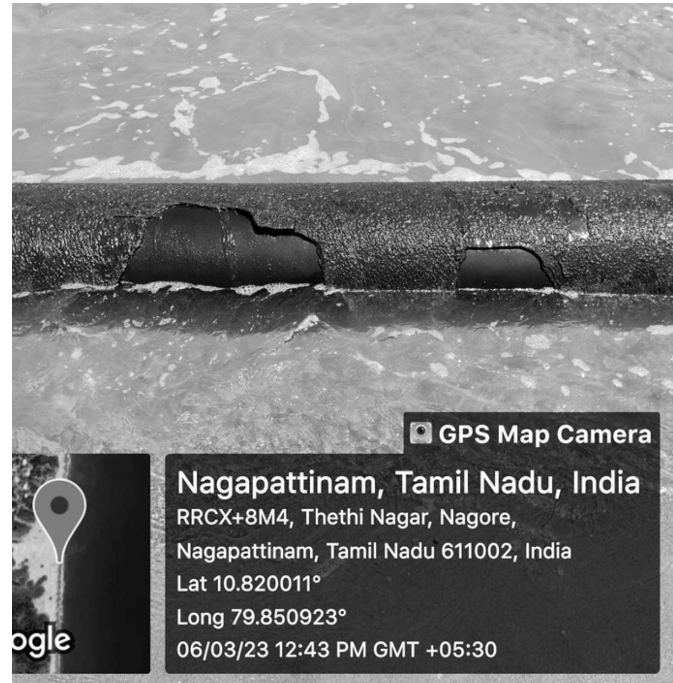
1993 ஆம் ஆண்டு, சென்னை பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் (சி.பி.சி.எல்) நிறுவனம், காவிரி பேசின் ரீபைனரி எனப்படும் தனது இரண்டாவது கச்சா எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனத்தை நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் நரிமணம் பகுதியில் நிறுவியது.

சி.எல் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்படுவதற்காக, 9KM நீளமுடைய 20” குழாயின் வழியாக நரிமணத்திலிருந்து, காரைக்கால் துறைமுகத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு வருகிறது.

இந்நிலையில், நாகூர் பட்டினச்சேரி கடற்கரை வழியாக காரைக்கால் துறைமுகம் நோக்கிச் செல்லும் இந்த குழாயில் தான், கடந்த மார்ச் 2 அன்று எண்ணெய்க் கசிவு ஏற்பட்டது. இந்த எண்ணெய் குழாய் உயிர்ச்சூழல் மிக்க அலைகளின் தாக்கம் கொண்ட பகுதியில், குறிப்பாக தாழ்வலை கோட்டிலேயே இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

எண்ணெய் கசிவினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள்

எண்ணெய் கசிவு கடலில் கலந்ததன் காரணமாக மீன் இனங்கள், இறால் வகைகள் செத்து மிதந்தன. மேலும், அருகிலேயே

வெட்டாறு ஆற்றிலும் இதன் பாதிப்புகள் தென்பட்டதாக அப்பகுதி மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இதோடு மட்டுமல்லாது, எண்ணெய் கசிவின்போது வெளியாகிய நச்சுவாயுக்களால் பட்டினச்சேரி மீனவ மக்களுக்கு, குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கு கண்ணெரிச்சல், தலை சுற்றல் போன்ற பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மேலும், எண்ணெய் கசிவு ஏற்பட்டபோது காற்று தெற்கு நோக்கி வீசிக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அருகில் உள்ள மீனவக் கிராமங்களான சாமந்தான்பேட்டை, நம்பியார் நகர், ஆரியநாட்டுத் தெரு மற்றும் அக்கறைப்பேட்டை, கீச்சாங்குப்பம் உள்ளிட்ட கிராமங்கள்வரை இதன் பாதிப்பு உணரப்பட்டதாகவும், மீன்களில் பெட்ரோல் வாடை வந்ததாகவும் இப்பகுதி மக்கள் தெரிவித்தனர்.

இதன்காரணமாக, 10 நாட்களுக்கும் மேலாக மீன்பிடியும், விற்பனையும் பாதிப்படைந்தது. குறிப்பாக நாகை மாவட்டப் பகுதியில் அதிகளவில் பெண்கள் மீன்விற்பனையிலும், தலைசுமட்டுப் பணியிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்நிலையில், மீன் விற்பனை முழுவதுமாக பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக பெண்கள், குறிப்பாக தனித்து வாழும் பெண்களும், வயது முதிர்ந்த பெண்களும், இடம்பெயர் மீனவக் குடும்பங்களையும் சார்ந்தப் பெண்களும் கடுமையான அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டனர்.

இதுகுறித்து கூறிய மீனவப்பெண்மணி ஓயிலம்மா, “குழாயிலிருந்து வெளியேறிய வாயுவினால் பெண்கள், குழந்தைகள் கடுமையாக பாதிப்படைந்தனர். குழாயை அகற்றினால் மட்டுமே மீனவர்கள் பிழைக்க முடியும். எங்கள் மீனவப் பெண்கள் கொண்டு சென்ற மீன்களில் ‘மண்ணெண்ணெய் வாடை வீசுவதாகக்கூறி’ வாடிக்கையாளர்கள் வாங்க மறுத்துவிட்டனர். இதன் காரணமாக மீனவப் பெண்களின் வாழ்வே பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 20 ஆண்டுக்கு முன்னர் இந்த குழாயைப் பதித்தனர். அதற்கு முன்பு வரை கடற்கரைப் பகுதியில்தான் கட்டுமரத்தை நிறுத்தி வந்தோம். இந்த குழாய் அமைக்கப்பட்ட பிறகே, எங்கள் ஊரின் கடற்கரைக்கு வடக்கே வெட்டாற்றின் கரையில் படகுகளை நிறுத்தத்தொடங்கினோம். அப்போது, எங்கள் ஊரின் கடற்கரைக்கும் கடலுக்கும் மிகுந்த தூரம் இருந்தது. ஆனால் தற்போது கடலரிப்பினால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டு வருகிறோம். புயல் காலங்களில் எங்கள் கிராமம் கடுமையான பாதிப்பைச் சந்திக்கிறது” என்று கூறினார்.

மேலும், எண்ணெய் குழாயினால் ஏற்பட்ட குழியல் பாதிப்புகள் குறித்து தெரிவித்த மீனவசமூக இளைஞர் ஒருவர், “கச்சா எண்ணெயால் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. கடலோரத்தில் நிலத்துக்குக்கீழ் வாழக்கூடிய மட்டி உள்ளிட்ட உயிரினங்களுக்கு வாழத்தகுதியற்ற இடமாக மாறியுள்ளது. இதேபோன்று, கடல் பரப்புக்கு

மேல் உள்ள மீன்களும் கடலில் செத்து மிதந்தன. கச்சா எண்ணெய், கசிவால் காற்றில் கலந்த வாயுக்களால் ஊர் மக்களுக்கு சுவாசக்கோளாறு ஏற்பட்டது. பெரியவர்கள் பரவாயில்லை, ஆனால், சிறிய குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகளின் விளைவுகள் இதன் பின்னரே தெரிய வரும்.. சிபிசிஎல் நிர்வாகம் எங்களுக்கு எவ்வித நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கவில்லை, நாங்களும் அதனைக் கோரவில்லை. இந்த குழாய் அகற்றப்படவேண்டும் என்பதே எங்கள் போரட்டத்தின் முதன்மை இலக்கு” என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இந்த விபத்து குறித்து சந்திக்க நேர்ந்த மீனவமக்கள் அனைவரும், பட்டினச்சேரி கிராமத்தின் கடற்கரை கடலரிப்பினால் பாதிக்கப்படுவது குறித்து குறிப்பிட்டனர்.

காணாமல் போன பட்டினச்சேரி மீனவர்களின் வாதுவளம் - கடலரிப்பின் நிலை

கடந்த 20 ஆண்டுகளாக பட்டினச்சேரி கிராமத்தின் கடலோரமானது கடுமையான கடலரிப்பினைச் சந்தித்து வருகின்றது.

குறிப்பாக, இந்தப் பகுதியில் மிகப்பெரும் மணல் மேடு ஒன்றில், சட்ட விரோதக் கடத்தலைத் தடுக்கும் வண்ணம் பெரிய கண்காணிப்பு கோபுரம் ஒன்று இருந்ததாகவும், 1977 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட புயலின் போது இந்த கட்டிடத்தில் இருந்து உணவு உள்ளிட்ட அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கிடைத்ததாகவும் இப்பகுதி மீனவமக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனை அவர்கள் 'பங்கு மோடு' என்றும் அழைத்துவந்துள்ளனர். ஆனால், தற்போது அந்த பெரிய கட்டிடமே கடலரிப்பின் காரணமாக கடலுக்குள் மூழ்கிவிட்டதாகவும் இப்பகுதி மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேலும், இவ்விடம் பங்குனி ஆமைகள் எனப்படும் ஆலிவ் ரிட்லி ஆமைகள் முட்டையிடும் சூழியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக இருந்ததாகவும், காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட கடலரிப்பினால் மணற்பாங்கான பகுதிகளின் இழப்பாலும் ஆமை முட்டையிடுவது படிப்படியாக குறைந்து ஆமைகள் வருவதே நின்றுள்ளது. தற்போது அவ்வப்போது ஆமைகள் இறந்து இப்பகுதியில் கரை ஒதுங்குவது தொடர்கதை ஆகிவருவதாகவும் இப்பகுதியைச் சேர்ந்த மீனவ பெண்கள் பேரவையைச் சேர்ந்த விஜயலட்சுமி குறிப்பிட்டார்.

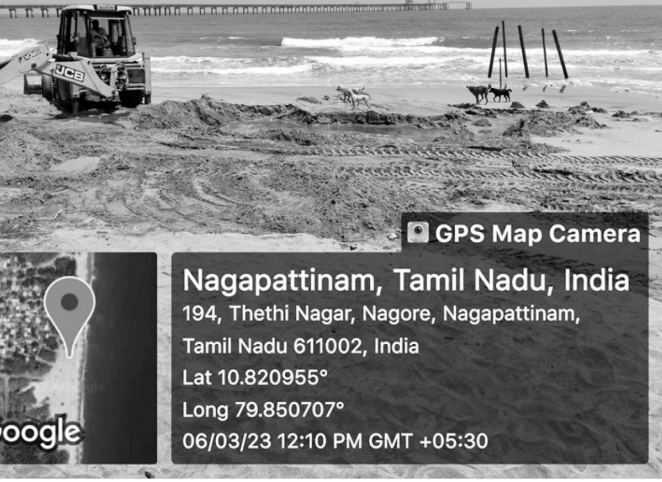

இந்நிலையில், இவ்வாறான பாதிப்புகளுக்கு, இப்பகுதியின் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள சி.பி.சி.எல் நிறுவனத்தின் தூண்டில் வளைவும், 2009 ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்ட காரைக்கால் மார்க் துறைமுகமே முதன்மைக் காரணம் என இப்பகுதி மக்கள் குற்றம்சாட்டுகின்றனர். இவ்விரண்டு கட்டமைப்புகளும் நாகூர் பட்டினச்சேரி கிராமத்திற்கு மிக அருகில் வட பகுதியில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், பட்டினச்சேரி கிராம கடலோரப் பகுதியில் 100 க்கும் மேற்பட்ட தென்னை மரங்களும், சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மீனவ மக்களால் கைவிடப்பட்ட 50 க்கும் மேற்பட்ட குடியிருப்புகளும் இருந்ததுள்ளது. ஆனால், தற்போது அவையும் கடலரிப்பின் காரணமாக சுவடின்றி கடலால் அரிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் இப்பகுதி மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இதேவேளையில், எண்ணெய் கசிவு குறித்த களஆய்வின் போது வனத்துறையால் சுனாமிக்கு பிறகான காலங்களில் நடப்பட்ட சவுக்கு மரங்களும் கடலரிப்பினால் விழுந்து கிடப்பதையும், கடலரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட சில தென்னை மரங்களையும் காண முடிந்தது. அதோடு, சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர், இந்த குழாய் கடற்கரையில் இருந்து தொலைவில் பதியக்கப்பட்டிருந்தாக அப்பகுதி மக்கள் கூறியிருந்த நிலையில், எண்ணெய் கசிவு ஏற்பட்டிருந்த குழாய் தாழ்வலை கோட்டில் கிடந்ததையும் நம்மால் காணமுடிந்தது. அதாவது, அலை தாக்கமுள்ள தாழ்வலைக் கோட்டிற்கும் - உயரலைக் கோட்டிற்கும் இடைப்பட்ட கடற்பகுதியில் கிடந்ததையும் காண முடிந்தது.

இந்நிலையில், மீனவமக்கள் கூறியதன் அடிப்படையில் தாழ்வலைக் கோட்டிலிருந்து

GPS Map Camera

Nagapattinam, Tamil Nadu, India

194, Thethi Nagar, Nagore, Nagapattinam,

Tamil Nadu 611002, India

Lat 10.820955°

Long 79.850707°

06/03/23 12:10 PM GMT +05:30

oogle

GPS Map Camera

Nagapattinam, Tamil Nadu, India

RRFW+858, Nagore, Nagapattinam, Tamil

Nadu, India

Lat 10.825471°

Long 79.844905°

06/03/23 12:35 PM GMT +05:30

oogle

குறிப்பிட்ட தூரத்தில் பதிக்கப்பட்ட குழாய் கடல் அலைகள் துவங்கும் தாழ்வலைக் கோட்டிற்கு வந்தது எவ்வாறு? இதிலிருந்து இந்தப் பகுதியில் சி.பி.சி.எல் மற்றும் மார்சு துறைமுகத்தின் கட்டுமானங்கள் ஏற்படுத்திய கடலரிப்பின் காரணமாக குழாய் வரை கடலரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை யூகிக்க முடிகிறது.

இதுகுறித்து கூறிய பட்டினச்சேரி மீனவ கிராமத்தின் தலைவர் கனகராஜ், “நாகூர் பட்டினச்சேரி கடற்கரையோரம் இரண்டு எண்ணெய் குழாய்கள் பதிக்கப்பட்டது. அப்போது இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த போது

30 அடி ஆழத்தில்தான் பதிக்கப்படுகிறது. எவ்வித பாதிப்பும் வராது என சி.பி.சி.எல் நிறுவனம் தெரிவித்தது. ஆனால், நாங்கள் கடலுக்கு சென்றிருந்த சமயத்தில் 2 அடி ஆழத்தில் பதித்து விட்டனர். மேலும், கடலிலிருந்து 100மீ மேற்கே பதிக்கப்பட்ட குழாய், கடலரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டு, இன்று அந்த குழாய் 50மீ தூரத்தில் கடலில் உள்ளது. கடல் அலையினால் அந்த குழாய் பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இன்று கச்சா எண்ணெய் கசிவு நிகழ்ந்துள்ளது”. என்று கூறினார்.

இந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டு வரும் கடல் அரிப்பினால் குழாய் பாதிக்கப்பட்டது குறித்து சி.பி.சி.எல் நிறுவனம் கவனம் செலுத்தாது அலட்சியப்போக்குடன் செயல்பட்டது இந்த விபத்திற்கான காரணம் என்பதை நம்மால் யூகிக்க முடிகிறது.

அநீதியின் உச்சம்

இந்நிலையில், கடந்த மார்ச் 16 அன்று மாவட்ட ஆட்சியர் தலைமையில் நடந்த அமைதி பேச்சுவார்த்தைக் கூட்டத்தில், வரும் மே 31 ஆம் தேதிக்குள் சி.பி.சி.எல் நிறுவனத்தின் எண்ணெய் குழாய் அகற்றப்படும் என முடிவு எட்டப்பட்டுள்ளது.

எனினும், இந்த எண்ணெய் குழாய் கசிவிற்கான காரணமென்ன? இதுகுறித்து மாசுக்கட்டுப்பாட்டுவாரியம் மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வுகள் என்ன? சிபிசிஎல் நிறுவனத்தின் மீது அபராதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளதா? வெட்டாறு ஆற்றின் கழிமுகத்திற்குள்ளும், கடல்வாழ் உயிரினங்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகள் என்ன? மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சூழியல் பாதிப்பு குறித்து தொடர் மருத்துவ பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளதா என்பவை குறித்த வெளிப்படத்தன்மை இல்லை. இது பாரபட்ச நீதி வழங்கப்பட்டுள்ளதை வெளிப்படையாகச் உணர்த்துகிறது.

ஒருபுறம் கடலரிப்பினால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பினால் தங்களின் கடலோர பொதுவள ஆதாரங்களை இழந்துள்ள மீனவமக்கள், இதுபோன்ற வளர்ச்சியின் போர்வையில் முன்னெடுக்கப்படும் நிறுவனங்களால் ஏற்படும் பேரிடர்களாலும் மிகவும் விலிம்புநிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர்.

தென்மேற்குப் பருவமழை காலத்தில் எல் நினோவின் பாதிப்பு இருக்கும் IMD அறிவிப்பு

ச.பூ.கார்முகில்

2023 ஆம் ஆண்டின் தென்மேற்குப் பருவமழை காலத்தின் இரண்டாம் பாதியில் எல் நினோவின் தாக்கம் இருக்கும் என இந்திய வானிலை ஆய்வு மையம் தெரிவித்துள்ளது.

தென்மேற்குப் பருவமழை காலமான ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரையிலான காலத்திற்கு நீண்டகால முன்னறிவிப்பை இந்திய வானிலை ஆய்வு மையம் இன்று வெளியிட்டுள்ளது.

அதில், இந்தியாவில் தென்மேற்குப் பருவமழை(ஜூன் - செப்டம்பர்) இயல்பை ஒட்டியே இருக்கும் எனவும் பருவமழை காலத்தின்போது எல் நினோ உருவாகக்கூடும் என்பதால் ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர் காலத்தில் இது பருவமழையைப் (இயல்பை விட மழைப்பொழிவு குறையும்) பாதிக்கும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தீபகற்ப இந்தியா, மத்திய கிழக்கு இந்தியா, கிழக்கு இந்தியா, வடகிழக்கு இந்தியா

முழுவதும் வடமேற்கு இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் பருவமழை இயல்பை ஒட்டி இருக்கும் எனவும் வடமேற்கு இந்தியாவின் சில இடங்கள் மத்திய மேற்கு இந்தியா மற்றும் வடகிழக்கு இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் பருவமழை இயல்பிற்கும் - இயல்பிற்கு குறைவாகவும் இருக்கும் என இந்திய வானிலை ஆய்வு மையம் கணித்துள்ளது.

எல் நினோ ஆண்டுகள் அனைத்தும் பருவமழையைப் பாதிப்பதில்லை எனவும் கடந்த 1951 - 2022 வரையிலான காலத்தில் வந்த 15 எல் நினோ ஆண்டுகளில் 6 ஆண்டுகள் மழைப்பொழிவு இயல்பிற்கும் - இயல்பைவிட அதிகமாகவும் இருந்ததாக இந்திய வானிலை ஆய்வு மையம் தெரிவித்துள்ளது. எனினும் ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் காலங்களில் பருவமழை இயல்பாக இருக்கும் எனக் கணிக்கப்பட்ட இடங்களில் மழைப்பொழிவு இயல்பைவிடக் குறைவாக இருக்கும் என ஒன்றிய புவி அறிவியல் துறையின் செயலாளர் ரவிச்சந்திரன் தெரிவித்துள்ளார்

உங்கள் கருணையைக் குப்பைத் தொட்டியிலேயே போடுங்கள்!

ஜீயோ டாமின்

ஒருவர், தன்னாலோ அல்லது தன் பிள்ளைகளாலோ உண்ண முடியாத கெட்டுப்போனதொரு உணவை குப்பையில் வீசத் தயாராகும்போது, “ஐயா... அம்மா... பசிக்குதும்மா; சாப்பிட ஏதாவது இருந்தா குடுங்க!” என்று அவரது வீட்டு வாசலில் ஒரு குரல்கேட்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அவர் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

நீதியும் நேர்மையுமுள்ள மனிதராயின் அவர் அந்த கெட்டுப்போன உணவை குப்பையில் வீசிவிட்டு, பின்னர் வெளியே கெஞ்சுபவருக்குப் பசியாற்ற விரும்பினால் புதிதாக உணவைத் தயாரித்துக் கொடுப்பதுதானே முறை? ஒரு நொடிகூட சிந்திக்காது, குப்பையில் வீச வைத்திருந்த உணவை ஒருவர் வாசலில் நிற்கும்

பிள்ளைகளின் பாத்திரத்தில் கொட்டினால் அவர் குறித்து நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? அதோடு நில்லாமல் அதை ஒரு ‘முகமி’யும் (selfie) எடுத்து தன் சமூக வலைதளத்தில் எடுத்துப் பகிர்ந்து புழங்காகிதம் அடைந்தால்? கூடுதலாய், சமூகத்தின் ஒவ்வொருவரும் எண்ணப்போலவே செய்து வறுமையை ஒழியுங்கள் என்று அவர் உங்களையும் கேட்டுக்கொண்டால்? தான் செய்த செயல்மூலம் குப்பையின் அளவு குறைந்ததாகவும் மீத்தேன் உமிழ்வு தடுக்கப்பட்டதாயும் வியாக்கியானம் செய்தால்?

எத்தனை பெரிய அயோக்கியத்தனம் அது?

நான் கடந்த பல ஆண்டுகளாக குப்பைகளின் சூழல் - சமூகத் தாக்கம்

குறித்தும் அவற்றைக் கையாள்வதில் ஒரு சமூகமாய் நாம் செய்ய வேண்டியது குறித்தும் பல்வேறு தளங்களில் பேசியும் எழுதியும் வந்திருக்கிறேன். குப்பைகளைக் குறைப்பதில் அவற்றை மீண்டும் பயன்படுத்துவது - மறுபயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்துவது - பொருட்களைப் பகிர்வது போன்றவற்றின் அவசியத்தை நான் அறிவேன். என் ஒவ்வொரு உரையாடல்களிலேயுமே நான் அவற்றை வலியுறுத்தியும் வந்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, பொருட்களை நண்பர்களுடனும் தேவையிலிருப்போருடனும் பகிர்ந்துகொள்வது குறித்து நான் அதிகம் பேசியிருக்கிறேன். எனினும், இவ்விஷயங்கள் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினரிடையே கவனம் பெற்றுவரும் சூழலில் இவற்றின் வரம்புகள் குறித்தும் தார்மீக நியாங்கள் குறித்தும் சிந்திப்பதற்கான சூழல் இப்போது கனிந்திருக்கிறது என்று உணர்கிறேன்.

முன்பு நம்மிடம் வெகு இயல்பாக இருந்த 'பொருட்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் இயல்பு' இன்றைய நுகர்வுக் கலாச்சார யுகத்தில் வெகு அரிதானதாகவும் மனத்தடைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் மாறியிருக்கிறது. சில பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு வரையில் பாத்திரங்கள், நகைகள், உடைகள், பள்ளிப் பாடப்புத்தகங்கள், பைகள், எழுதுபொருட்கள், வாகனங்கள் போன்ற பல்வேறு தனிமனித பயன்பாட்டுப் பொருட்களை எந்த அசூயையுமின்றி நாம் நம் நண்பர்களுடனும் உறவினர்களுடனும் அண்டை வீட்டாரோடும் ஒருவருக்கொருவர் எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றி பகிர்ந்து வந்துள்ளோம். அப்பொருட்கள் நாம் பயன்படுத்தியவையாய் இருந்தாலும்கூட அவற்றை குறிப்பிட்டத் தேவைக்காகவோ அல்லது நிரந்தரமாகவோ இன்னொருவருக்குக் கொடுத்துவிடுவதில் / அல்லது இன்னொருவர் பயன்படுத்தியதை வாங்கிவிடுவதில் நமக்கு எந்தவொரு தயக்கமும் இல்லாதிருந்தது. இப்பண்புகள் நம் ஒட்டுமொத்த நுகர்வையும் செலவினங்களையும் குறைத்ததோடு, நம் உறவுகளை பலப்படுத்துவதாயும் நாம் உருவாக்கும் குப்பைகளைக் குறைப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பவையாகவும் இருந்தன. தன் அப்பா, அண்ணா பயன்படுத்திய பொருட்கள் அல்லது தன் நண்பனின் சட்டையென்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொண்ட 'அந்த நாட்களே' இதற்கு ஆதாரம்.

ஆனால், இன்று பிறர் பயன்படுத்தியப் பொருளை பயன்படுத்துவது நமது மதிப்பையும் சமூக அந்தஸ்தையும் கெத்தையும் குறைப்பதாய் உணர்கிறோம். சமூகத்தில் மட்டுமின்றி வீடுகளிலும் கூட பொருட்களின்மீதானத் தனியுரிமை சமீப நாட்களில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகியிருக்கிறது. அண்ணன் தம்பிகள் கூட ஒருவருக்கொருவர் பொருட்களைப் பகிர்ந்துகொள்வதில்லை. பெற்றோரும், இரு குழந்தைகள் இருந்தால் இருவருக்கும் தனித்தனியாகவே விளையாட்டுப் பொருட்கள் முதற்கொண்டு எதையும் வாங்குகின்றனர். ஒருவேளை தான் அணிந்திருப்பது அண்ணனின் அல்லது அப்பாவின் சட்டையாக இருந்தாலும்கூட அது வெளியே தெரிவதை அவமானமாய் உணர்கிறோம்.

பொருட்களைப் பெறுவதில் மட்டுமல்ல; கொடுப்பதில்கூட நம்மிடையே தயக்கம் நிலவுகிறது. நாம் ஒருமுறைகூட பயன்படுத்தாத ஒரு பொருளாக இருந்தாலும் நண்பர் ஒருவரிடம் அதைக் கொடுப்பதற்கு 'நாம இத குடுக்குறத அவன் எப்படி எடுத்துக்குவான்?' என்ற தயக்கம் நம்மிடம் இருக்கிறது. அவசரத்துக்கு ஏதோவொரு பொருளைக் கேட்பதற்கு இதைவிட கூடுதல் தயக்கம் நிலவுகிறது. வீடுகளில் மட்டுமல்ல; என்

ஒரு மிதிவண்டியை ஒருவரிடமிருந்து வாங்குவதற்கு விற்பவரின் உண்மையான பெயரைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது ஒரு பொருட்டில்லைதான். ஆனால், எனக்குள் அது சுருக்கென ஒரு முள் குத்தியதுபோல உணர்வை ஏற்படுத்தியது.

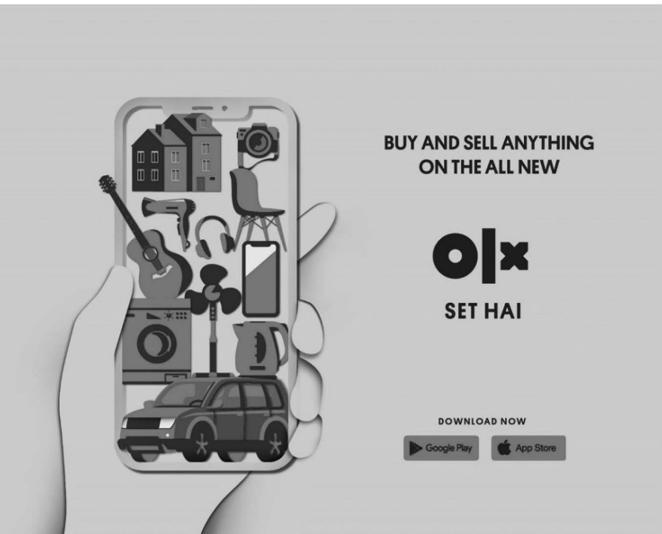
அலுவலகத்தில், மிகஅரிதான பயன்பாட்டுப் பொருட்களாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு வருக்கொருவர் அருகருகே அமர்ந்திருந்தாலும் ஒவ்வொரு ஊழியரும் தனக்கென ஒரு Punching Machine, Stapler, Sketch pen set, Marker set, Scale போன்றவற்றை வைத்திருப்பதை கவனித்திருக்கிறேன். கேட்பது நமது சுயமரியாதையை இழக்கும் செயலாய் நாம் உணர்கிறோம்.

பகிர்தல் - கொடுக்கல் - வாங்கல் பண்புகள், மானுடத்தின் இயல்பான சார்ந்திருத்தலையும், நாம் சமூக விலங்குகள் என்பதையும் நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன; அவை நம் உரையாடல்களையும் உறவுகளையும் பலப்படுத்தி வளர்க்கின்றன; நம் செலவினங்களையும் குப்பைகளையும் குறைக்கின்றன; பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வளச்சுரண்டலையும் சூழல் சீர்கேடுகளையும் குறைத்து நம்மை சூழலின் நண்பர்களாக்குகின்றன.

எனினும், பரிமாறப்படும் பொருட்கள் அவற்றைப்பரிமாறிக்கொள்ளும் உறவுகளோடு இணையும் போது மட்டுமே அர்த்தமுள்ளவையாயும் மனதுக்கு நெருக்கமானவையாயும் இருக்கின்றன. சமீபத்தில், எனக்கு ஒரு மிதிவண்டி வாங்கவேண்டியத் தேவை ஏற்பட்டது. சூழல் குறித்த அக்கறையின்பொருட்டு புதிய மிதிவண்டி வாங்குவதில்லை என்று நான் முடிவெடுத்து விட்டேன். ஆனால், எனது அடுக்ககத்திலேயே (Apartment) இருக்கும் நண்பரொருவர் பல ஆண்டுகளாய் பயன்படுத்தப்படாத நல்ல நிலையில் இருக்கும் மிதிவண்டியொன்றை வைத்திருக்கிறார் என்றாலும் பணம்கொடுத்துக்கூட அதைக் கேட்டுப்பெறுவதில் எனக்குப் பெரும் தயக்கம் இருந்தது. ஆகவே, OLX ஐ (Online Exchange எனப்படும் பயன்படுத்திய பொருட்களை மறுவிற்பனை செய்யும் செயலி) அணுகினேன். அதிலிருந்த ஏராளம் மிதிவண்டிகளில் ஒன்றை 7000 ரூபாய்க்கு பேசி வாங்க முடிவு செய்துவிட்டேன்.

அதனை வாங்கி வருவதற்காய் என் வீட்டிலிருந்து சுமார் 3 கிலோமீட்டர் தொலைவிலிருந்த அந்த விற்பனையாளரின் முகவரிக்கு நடந்தே சென்றேன். மதிய வெயிலில் வியர்க்க விறுவிறுக்க அந்த பல்லடுக்கு குடியிருப்பு வளாகத்தை (Gated Community) அடைந்த என்னை வாசலில் தடுத்து நிறுத்தி நூற்றியெட்டு கேள்விகள் கேட்டு புகைப்படம் எடுத்து பதிவேட்டில் கையெழுத்து வாங்கி உள்ளே அனுப்பினார் அதன் காவலாளர். அவருடனான விசாரணையில்தான் எனக்கு மிதிவண்டி விற்பவர் பயன்படுத்திய 'OLX account' இல் அவர் கொடுத்திருந்தது போலியான பெயர் என்பது தெரிய வந்தது.

ஒரு மிதிவண்டியை ஒருவரிடமிருந்து வாங்குவதற்கு விற்பவரின் உண்மையான பெயரைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது ஒரு பொருட்டில்லைதான். ஆனால், எனக்குள் அது சுருக்கென ஒரு முள் குத்தியதுபோல உணர்வை ஏற்படுத்தியது. போலியான ஒரு account இல் போலியான அறிமுகத்துடன் என்னிடம் ஒருவர் பேசியிருக்கிறார் என்பதையும் அவரிடம் நான் ஒரு பொருள் வாங்க வந்திருக்கிறேன் என்பதும் என்னால் ஜீரணிக்க முடியாததாகவே இருந்தது. அதுவரையிலும் மிக மகிழ்ச்சியாய் புதிய மிதிவண்டியைப் பார்க்கும் / ஓட்டும்

பரபரப்புடன் குழந்தை மனநிலையில் இருந்த எனது உற்சாகம் வடிந்துபோய் விட்டது. குறிப்பிட்ட நபர் வந்து சேர்வதற்கான ஐந்து நிமிட இடைவெளியில், அந்த 'Gated Community' எனக் குக்காட்டிய பசட்டும் பிரம்மாண்டமும் - வியர்வையில் குளித்தபடி நின்ற என்னை அதன் மேட்டுக்குடிவாசிகள் பார்த்த பார்வையும் - என்னை ஒரு புழுவாய் உணரச் செய்தன.

அப்போதுதான், அந்த ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் ஏன் நான் இன்னொருவர் பயன்படுத்திய மிதிவண்டியை வாங்க வேண்டும் என்ற கேள்வியை எனக்குள் முதல் முறையாய் எழுப்பினேன். சற்றேரக்குறைய நான் செலுத்தவிருந்த அந்த தொகைக்கு ஒரு புதிய மிதிவண்டியே வாங்கியிருக்கலாமே என்று அப்போது எனக்குத் தோன்றியது. இந்த குழப்பமான கேள்விகளுக்கிடையே அந்த நபர் ஒரு செயற்கைப் புன்னகையுடன் மிதிவண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்து சாவியை என் கையில் திணித்தார். சம்பிரதாயமான ஒருநிமிட உரையாடல் மற்றும் பணப்பரிமாற்றத்துக்குப்பின் மிதிவண்டியுடன் கூடவே ஏராளமான கேள்விகளுடன் வீடுநோக்கி நகர்ந்தேன்.

பரிமாற்றங்கள், எந்த ஓட்டும் உறவுமற்ற வையாகவும், போலித்தனமையாகவும் பகட்டுக்கானவையாகவும் இருந்துவிடும்போது அவை உண்மையில் ஒரு 'நல்ல பேரமாகவே' (Good Deal) இருந்தாலும் கூட மகிழ்ச்சியளிப்பவை அல்ல என்று அப்போது தோன்றியது. சுயமரியாதைவிட சூழல் நலன் பெரியதா என்ற கேள்வி எனக்குள் எழுந்தது.

ஆனால், கெடுவாய்ப்பாக, இன்று சமூகத்தில் மிகப்பெரும்பாலான - பொருளாதார விளிம்புநிலையில் வாழும் மக்களுக்கு கண்ணியம் மற்றும் சுயமரியாதையை விடவும், சூழல்நலனைவிடவும் தங்களால் தங்களுக்குப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதத் 'தேவைகள்' முதன்மையானவையாய் இருக்கின்றன. பிழைத்திருத்தலுக்கான ஓட்டத்தில் இது முற்றிலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. உண்மையில், "மானம்... மருவாதி" என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் கொழுப்பெடுத்த ஆண்டைகளின் அலங்கார வீர வசனங்கள் என்றும் தேவைகளுக்காய் பிறரைச் சார்ந்திருப்போருக்கு இவை பெரும்சங்கடத்தையே கொடுக்குமென்றும் நான் எண்ணுகிறேன்.

பரிமாற்றங்கள், எந்த ஓட்டும் உறவுமற்ற வையாகவும், போலித்தனமையாகவும் பகட்டுக்கானவையாகவும் இருந்துவிடும்போது அவை உண்மையில் ஒரு 'நல்ல பேரமாகவே' (Good Deal) இருந்தாலும் கூட மகிழ்ச்சியளிப்பவை அல்ல

ஆனால், இந்த பகிர்வுகளுக்கான தார்மீக வரையறை என்ன?

சமீபத்தில், சென்னை மையமாகக்கொண்டு இயங்கும் சில சூழல் சார் குழுக்கள் / நிறுவனங்களின் விளம்பரங்களைப் பார்க்க நேரிட்டது. அவற்றிலொன்று, "உங்கள் குழந்தைகளின் பயன்படுத்திய காலணிகளைக் கொண்டுவாருங்கள்; நாங்கள் அவற்றை சுத்தப்படுத்தி சீர் செய்து ஏழை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம்" என்கிறது. இன்னொன்று "உங்கள் பிள்ளைகள் பயன்படுத்திய பைகள், உடைகள், பென்சில் டப்பாக்கள், தண்ணீர் பட்டிகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் போன்றவற்றைக் கொண்டுவாருங்கள்; நாங்கள் தேவையிலிருப்போருக்கு அவற்றை வழங்குகிறோம்" என்கிறது. முந்தையது, இதைச் செய்வதன்மூலம் ஐநாவின் 17 வளங்குன்றா வளர்ச்சிக் குறியீடுகளில் ஐந்தை (வறுமை ஒழிப்பு, ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல், வழங்குன்றா நகரங்களையும் சமூகங்களையும் அடைதல், பொறுப்புள்ள உற்பத்தியும் நுகர்வும், நிலத்தின் உயிர்வாழ்வு) நிறைவேற்றுவதாய்ச் சொல்கிறது.

இப்படியேதான் கொக்கோகோலா போன்ற உலகின் மிகப்பெரிய சூழல் மாசுறுத்திகள்கூட தங்கள் நச்சு நெகிழிக் குப்பையிலிருந்து ஏழை மாணவர்களுக்கு மேஜை நாற்காலிகள் செய்வதாயும் அதன்மூலம் சூழல் - சமூக நலனுக்காய் பாடுபடுவதாயும் சொல்கின்றன. கையாள முடியாத நச்சுக் குப்பையான காலாவதியான சூரிய மின்தகடுகளை பயன்படுத்தி ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கலாமென்ற அற்புத யோசனையையும்

ஒருவரோடு நான் எதைப் பகிர முடியும் அல்லது பகிர வேண்டும் என்பதிலும் அதை எப்படிப் பகிர வேண்டும் என்பதிலும் பெறுபவருடைய கண்ணியம் அடங்கியிருப்பதாய் நான் கருதுகிறேன்.

ஒரு சூழல் நிறுவனம் முன்வைத்திருந்தது. நெகிழிக் குப்பையிலிருந்து மேஜை நாற்காலிகள் தயாரிக்கும் நண்பரொருவருடன் பேசும்போது, “ஏன் இவற்றை ஏழைகளுக்கு மட்டும் வழங்குகிறீர்கள்? அவை மிகச்சிறந்த குப்பைக்கானத் தீர்வுகள் எனில் உங்கள் வீட்டில் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஏன் அத்தகைய மேஜை நாற்காலிகள் இல்லை? ஏன் இவற்றை கடைகளில் மேட்டுக்குடியினருக்காய் சந்தைப்படுத்தவில்லை?” என்று கேட்டேன். நண்பரின் முகம் வாடிப்போய்விட்டது.

இன்னொருவர் சமீபத்திய சென்னை ஐபிஎல் மேட்சில் ‘தொடப்படாது’ (Untouched food) குப்பையில் வீசப்பட்ட உணவைச் சேகரித்து தேவைப்படுபவர்களுக்குத் தனது நிறுவனம் மூலம் வழங்கியதாய் பெருமைபொங்கச் சொல்கிறார்.

சரி விஷயத்துக்கு வருவோம்!

என்னுடைய கருத்து மிக எளிமையானது; இங்கே வன்முறையானதொரு பொருளாதார அமைப்பினால் பெருவாரியோர் ஏழைகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனர். அப்படியிருக்க இந்த அநீதியில் ஆதாயமடைந்த ஒரு தரப்பு, தன் குப்பைகளைக் கொட்டுவதற்கு நசுக்கப்பட்டத் தரப்பினரின் ஏந்திய கரங்களை பயன்படுத்திக்கொள்வதும் அதற்கு ‘கருணை’யென்றும் ‘வளங்குன்றா வாழ்க்கைமுறை’யென்றும் பெயர் சூட்டிக்கொள்வது எத்தனை அநீதியானது?

சூழல் ரீதியில் நலமான எதிர்காலத்துக்கு பொருட்களின் பகிர்வு, பரிமாற்றம் போன்றவை அவசியமானவை என்பது தெளிவு. அதே நேரத்தில் ஒருபுறம் அவை கொடுப்பவரை கொடை வள்ளல்களாகவும் பெறுபவரை கீழானவர்களாகவும் சித்தரிக்கின்றன என்பதும், இன்னொருபுறம் பகிரப்படும் பொருட்களும் முறையும் பல நேரங்களில் பெறுபவரின் கண்ணியத்துக்கும், பாதுகாப்புக்கும் களங்கம் விளைவிக்கின்றன என்பதையும் உணரும் நாம் தார்மீக ரீதியாய் இதில் செய்ய வேண்டியதென்ன?

எனக்கோ எனது பிள்ளைகளுக்கோ தகுதிக் குறைவானதாக பாதுகாப்பற்றதாக நான் நினைக்கும் ஒரு பொருளை - குப்பையில் வீச நினைக்கும் ஒரு பொருளை - குப்பைகள் பெருகுகின்றன என்ற ஒரே காரணத்துக்காய் உங்கள் பிள்ளைக்கு வழங்குவது நீதியாகுமா? தொடர்ந்து பயன்படுத்தத்தக்க தம் பொருட்களைக் குப்பையில் வீசுவதற்குப் பதிலாக ஏழைகளுக்காகப் பொருட்களைச் சேகரிக்கும் ‘waste collection drive’ களில் வீசிவிடுவதன்மூலம் அவர்கள் அவர்களது கட்டற்ற நுகர்வை அதே வேகத்தில் தொடர்வதற்கான நியாயத்தைத்தானே பெறுகிறார்கள்? ஐபிஎல் ஆடுகளத்தில் திறக்கப்படமலே தூக்கிவீசப்பட்ட நொறுக்குத் தீனிகளைத் தூக்கியெறிந்தவர்களைக் கேள்வி எழுப்புவதைத் தவிர்த்து அவற்றைப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பது எவ்விதத்தில் நியாயமாகும்?

ஒருவரோடு நான் எதைப் பகிர முடியும் அல்லது பகிர வேண்டும் என்பதிலும் அதை எப்படிப் பகிர வேண்டும் என்பதிலும் பெறுபவருடைய கண்ணியம் அடங்கியிருப்பதாய் நான் கருதுகிறேன். எனினும், இத்தகையப் ‘பெறும் தேவைகளற்ற’ மேட்டுக்குடிகளில் ஒருவனாகவே வாழும்

நான், “உங்கள் கருணையை குப்பைத் தொட்டியிலேயே போடுங்கள்” என்று என் சக மேட்டுக்குடிகளிடம் எப்படிச் சொல்லிவிட முடியும்? சூழல் நலனுக்காக இல்லாவிடினும், இங்கு பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீடிக்கும் வரையில் விளிம்புநிலை மக்களின் குறைந்தபட்சத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டேனும் பொருட்களின் பகிர்வு அவசியமாக இருக்கிறது; இவை ஏற்றத்தாழ்வுகளை சரிசெய்யும் வழியாக இல்லாதிருப்பினும் கூட.

பண்பட்ட சமூகமாக இவற்றுக்கான சில தார்மீக நெறிகளை வகுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நான் உணரும் அதற்கான சில நெறிமுறைகளை இங்கு பட்டியலிடுகிறேன்.

- ‘ஏழ்மை’ நம் பொருளாதார அமைப்பின் ஒரு விளைபொருள் என்ற மட்டில் இங்கு ஏழைகளுக்குச் செய்யப்படுபவை உதவிகள் அல்ல, அவை அரசின் நலத்திட்டங்கள் அல்லது விலையில்லாப் பொருட்களாய் இருப்பினும் கூட அநீதிக்கான பிராயசித்தங்களே. ஆகவே, பெறுபவரைச்

சங்கபடப்படுத்தும்படியான - கொடுப்பவரை விதந்தோதும் சமூக ஊடகப் பதிவுகள் / விளம்பரங்கள் / புகைப்படப் பதிவுகளை முற்றிலும் தவிர்ப்போம்.

- என்னுடைய குப்பை இன்னொரு வருக்கும் குப்பையாகவே இருக்கும்; எனக்கு பாதுகாப்பற்றதாய் உணரும் எதையும் மற்றவருக்குத் திணிக்க மாட்டேன் என்ற உறுதியேற்போம்.

- பழுதுபார்த்து பயன்படுத்தும் நிலையில் உள்ள பொருட்களை நாமே பழுதுபார்த்து பயன்படுத்தி தேவையிலிருப்போருக்கு புதிய பொருட்களை வழங்குவோம்.

- சூழலுக்கு உதவுகிறோம் அல்லது ஏழைகளுக்கு உதவுகிறோம் என்று கூவிக்கூவி அதிக நுகர்வை ஊக்குவிக்கும் பெருநிறுவனங்களின் பாசாங்கான விளம்பர வலைகளிலிருந்து விலகியிருப்போம்.

- முன்பு ‘second hand cars’ என்றிருந்த மலினமான வார்த்தைப் பிரயோகம் எப்போது ‘Pre - owned cars’ பிறகு ‘Pre - loved Cars’ என மாற்றம் பெற்றபோது மதிப்புக்குரியதானதோ அது போன்று பரிமாற்றங்களையும் பகிர்வுகளையும் மதிப்புக்குரியதாக்கப் படைப்பூக்கத்துடன் சிந்திப்போம்.

- எப்போதும் நம்மை நாமே கொடைவள்ளல் நிலையில் நிறுத்தாமல் பெறுவதிலும் கூட முனைப்பு காட்டுவோம். மேட்டுக்குடிகளும் பெறுவதற்கும் தயாராக இருப்பது எளியோரிடையே பெறுவதற்கான மனத்தடையை உடைப்பதோடு அதை இயல்பானதாக்கும்.

- OLX போன்ற ஆதாயத்துக்கான / சமூக உணர்வற்றப் பரிமாற்றங்களைவிட நேரடியான உறவுப்பூர்வமான பரிமாற்றங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்போம்.

- நம் குடும்பங்களையும் சமூகத்தையும் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் பொருட்களைப் பகிர்வதற்கு மனத்தடைகளற்றதாய் கட்டியமைப்போம்.

நம்முடைய பகிர்வுகள் கருணையின்பாறப்பட்டவையாக மட்டுமின்றி நீதியின்பாறப்பட்டவையாகவும் இருக்கட்டும். அதுவே சூழல் நீதியுமாக இருக்கும்.

சன் பார்மா ஆலை விதிமீறல் வழக்கு; ஓன்றிய அரசைச் சாடிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம்

கீர்த்திவாசன்

உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களை சமர்ப்பித்து சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெற்ற சன் பார்மா ஆலை மீது நடவடிக்கை எடுக்காதது தொடர்பாக ஓன்றிய சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் காலநிலை மாற்ற அமைச்சகத்தை கடுமையாகச் சாடியுள்ளது பசுமைத் தீர்ப்பாயம்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் மதுராந்தகம் தாலுகாவில் வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலயத்திற்குள் செயல்பட்டு வரும் சன் பார்மா எனும் மருந்து உற்பத்தி ஆலையானது தனது உற்பத்தித் திறனை 25.5 TPM லிருந்து 134.082 TPM ஆக அதிகரிக்க 2022ஆம் ஆண்டு ஓன்றிய அரசிடமிருந் சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெற்றிருந்தது. இந்த சுற்றுச்சூழல் அனுமதியை ரத்து செய்யக்கோரி சென்னையைச் சேர்ந்த சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர் எம். ஆர். தியாகராஜன் என்பவர் தென்மண்டல தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயத்தில் 2022ஆம் ஆண்டு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்திருந்தார்

இதே மனுதாரரால் ஏற்கெனவே சன் பார்மா மருந்து உற்பத்தி நிறுவனம் உரிய

சுற்றுச்சூழல் அனுமதியின்றி வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலயத்திற்குள் செயல்பட்டு வருவதாக தொடரப்பட்ட மனு மீது 29.09.2022 அன்று பசுமைத் தீர்ப்பாயம் தீர்ப்பு வழங்கியிருந்தது. அதில் 1994 முதல் 2006வரை ஆலையில் நடந்த விரிவாக்கப் பணிகளுக்கு EIA NOTIFICATION 1994ன் கீழ் சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறாததால் விரிவாக்கம் செய்தது சட்டவிரோதம் எனவும் ஆலை செயல்பாட்டால் உண்டான சேதம் குறித்து மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் உரிய ஆய்வு செய்து முழுமையான இழப்பீட்டை சன் பார்மாவிடம் இருந்து பெற வேண்டும் எனவும் அந்தத் தொகையை வைத்து பறவைகள் சரணாலயத்தைப் பாதுகாக்க செயல் திட்டம் உருவாக்க வேண்டும் எனவும் இடைக்கால நிவாரணமாக ரூ.10 கோடி அபராதம் செலுத்த வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டிருந்தது.

இந்த நிலையில் ஆலையின் விரிவாக்கத்துக்கு வழங்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் அனுமதியை ரத்து செய்யக்கோரி தொடரப்பட்ட மனு மீது 10.04.2023 அன்று

நீதித்துறை உறுப்பினர் சத்தியநாராயணா, நிபுணத்துவ உறுப்பினர் சத்யகோபால் ஆகியோர் கொண்ட அமர்வில் விசாரணை நடைபெற்றது. சன் பார்மா நிறுவனம் வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலய எல்லையிலிருந்து 3.72கி.மீ. தொலைவில் இயங்கி வருவதாகக் கூறி ஆலை விரிவாக்கத்திற்கான சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெற்றிருந்தது. அந்த அனுமதியில் “தேசிய காட்டுயிர் வாரிய அனுமதி பெறுவது கட்டாயம்” என நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், தமிழ்நாடு வனத்துறையின் முதன்மை தலைமைப் பாதுகாவலர் 15.02.2023 அன்று தாக்கல் செய்த அறிக்கையில் ஆலையானது வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலய எல்லைக்குள்ளும் கரிக்கிலி பறவைகள் சரணாலய எல்லையிலிருந்து 2.72கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளதாகவும் எனவே ஆலையானது சூழல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மண்டலப் பகுதியின் எல்லை வரையறைக்குள் வருவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இதனைச் சுட்டிக்காட்டிய தீர்ப்பாய உறுப்பினர்கள் “பொய்யான தகவல்களை ஒன்றிய அரசிடம் சமர்ப்பித்து, ஆலை விரிவாக்கத்துக்கு பெறப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் அனுமதி செல்லுமா எனும் கேள்வி எழுகிறது. 29.09.2022 அன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில் ஆலையானது ஏற்கெனவே சட்டவிரோதமாக, சுற்றுச்சூழலுக்கு மாசு ஏற்படுத்தும் வகையில் செயல்பட்டு வருவது தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது” எனக் கூறினர்.

“தமிழ்நாடு வனத்துறை முதன்மை தலைமை வனப்பாதுகாவலர் அளித்த அறிக்கையின்படி ஆலையானது வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலய எல்லைக்குள்ளாகவே செயல்பட்டு வருவதால் ஆலை விரிவாக்கத்துக்கான சுற்றுச்சூழல் அனுமதியில் உள்ள நிபந்தனைகளை சன் பார்மா நிறுவனம் மீறியுள்ளது”

மேலும், “தமிழ்நாடு வனத்துறை முதன்மை தலைமை வனப்பாதுகாவலர் அளித்த அறிக்கையின்படி ஆலையானது வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலய எல்லைக்குள்ளாகவே செயல்பட்டு வருவதால் ஆலை விரிவாக்கத்துக்கான சுற்றுச்சூழல் அனுமதியில் உள்ள நிபந்தனைகளை சன் பார்மா நிறுவனம் மீறியுள்ளது” என தீர்ப்பாய உறுப்பினர்கள் கூறினர்.

“இந்த விதிமீறல்கள் தெரிந்தும் ஒன்றிய அரசின் சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் காலநிலை மாற்றத்துக்கான அமைச்சகம் அனுமதியை ரத்து செய்வது, திரும்பப் பெறுவது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதால் ஒரு திட்டத்திற்கு சுற்றுச்சூழல் அனுமதி வழங்கிய பின்னர் விதிமீறல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் ஒன்றிய அரசால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை நாங்கள் அறிய விரும்புகிறோம்” எனக் கூறிய தீர்ப்பாய உறுப்பினர்கள் “ சன் ஃபார்மா தொடர்பான இந்த வழக்கு நிபந்தனைகள் மீறப்பட்ட பின்னரும் ஒரு திட்டத்துக்கு வழங்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் அனுமதி செல்லுபடியாவதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது” எனக் கூறினர்.

சுற்றுச்சூழல் அனுமதியின் நிபந்தனைகளை மீறியவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது? நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான கால அவகாசம் என்ன? வேறு ஏதாவது திட்டங்களில் இதுபோல் சுற்றுச்சூழல் அனுமதி ரத்து, திரும்பப் பெறுவது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதா? என்பது குறித்து சுற்றுச்சூழல் வனம் மற்றும் காலநிலை மாற்றத்துக்கான அமைச்சகம் விரிவான பதிலறிக்கை தாக்கல் வேண்டும் என உத்தரவிட்ட பசுமைத் தீர்ப்பாயம் வழக்கை இறுதி விசாரணைக்காக 10.05.2023 அன்று ஒத்திவைத்தனர்.

‘தலைநகரத்திலேயே விவசாயிகள் இப்படித்தான் நடத்தப்படுகின்றனர்’

ஷாலினி சிங்

பல தலைமுறைகளாக விதைத்து விளைவித்த தில்லியின் யமுனா ஆற்றங்கரை சமவெளிகளிலிருந்து தொற்றுக்காலத்தில் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டனர். ‘வளர்ச்சிக்காக வெளியேற்றப்பட்ட அவர்களின் கதை புதிதல்ல.

“யமுனையுடன் எங்களுக்கு உறவு உண்டு. எப்போதும் நாங்கள் ஆற்றுக்கு அருகேதான் இருந்திருக்கிறோம்.”

— விஜேந்தர் சிங்தான் ஆற்றுடனான தன் குடும்பத்தின் பிணைப்பை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். தில்லியின் யமுனைக்கரையின் சமவெளிகளில், மல்லா (படகோட்டி) சமூகத்தை சேர்ந்த அவர்கள் பல காலமாக தங்கி விளைவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். 1,376 கிலோமீட்டர் நீள ஆற்றின் 22 கிலோமீட்டர் நீளம் தேசத்தின் தலைநகரின் அருகாமையிலேயே அளவு கொண்டது. ஆற்றின் சமவெளி பரப்பு மொத்தம் 97 சதுர கிலோமீட்டர் அளவு கொண்டது.

விஜேந்தர் போன்ற 5,000-க்கும் மேலான விவசாயிகள் 99 வருட பட்டா உரிமையை இந்த நிலத்துக்கு வைத்திருந்தனர்.

பிறகு புல்டோசர்கள் வந்தன.

ஜனவரி 2020-ம் ஆண்டின் கொடும் பனிக்காலத்தில் நகராட்சி அதிகாரிகள் அவர்களின் வசிப்பிடங்களை பயிர்களோடு சேர்த்து ஓர் உயிரியல் பூங்கா கட்டும் பணிக்காக அழித்தனர். அருகே இருந்த சீதா காலனியில் அவசரவசரமாக குடும்பத்தை இடம்பெயர்த்து வாடகைக்கு தங்க வைக்க வேண்டிய நிலை விஜேந்தருக்கு ஏற்பட்டது.

ஒரே நாளில் அந்த 38 வயது விவசாயியின் வாழ்வாதாரம் பறிக்கப்பட்டது. மனைவியும் 10 வயதுக்குட்பட்ட மகன்கள் மூன்று பேரும் கொண்ட குடும்பத்துக்காக நகரத்தில் வாகன ஓட்டியாக அவர் பணியாற்றுகிறார். இந்த நிலைக்கு ஆளானது அவர் மட்டுமல்ல. வசிப்பிடங்களை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டு வாழ்வாதாரங்கள் பறிக்கப்பட்ட பிறர் பெயர் கொண்டர்களாகவும் தோட்டக் காரர்களாகவும் காவலாளிகளாகவும் மெட்ரோ ரயில் நிலையத் தூய்மைப் பணியாளர்களாகவும் பணியாற்றும் நிலையை எட்டினர்.

“லோஹா புல் பகுதியிலிருந்து ITO பகுதி வரையிலுள்ள சாலை வரை நீங்கள் ஏகப்பட்ட கச்சோரி தின்பண்ட வியாபாரிகளை பார்க்கலாம். அவர்கள் அனைவரும் விவசாயிகள்தான். நிலம் பறிபோனபின், ஒரு விவசாயி என்ன செய்ய முடியும்?” எனக் கேட்கிறார் அவர்.

சில மாதங்கள் கழித்து, மார்ச் 24 2020-ல் நாடு எதிர்கொண்ட ஊரடங்கு குடும்பத்தை இன்னும் அழுத்தத்துக்குள் தள்ளியது. விஜேந்திராவின் இரண்டாவது மகனுக்கு அப்போது வயது ஆறு. அவருக்கு பெருமூளைவாதம் இருந்தது. மாதந்தோறும் அவருக்கு மருந்துகள் வாங்குவது சிக்கலானது. யமுனாக்கரையிலிருந்து வசிப்பிடங்கள் இடிக்கப்பட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்ட 500 குடும்பங்களுக்கும் அவற்றின் வருமானத்துக்கும் அரசு எந்தவித தீர்வையும் வழங்கவில்லை.

“தொற்றுக்கு முன், காலிஃபிளவர், பச்சைமிளகாய், கடுகு, பூக்கள் போன்றவற்றை விற்று 8000லிருந்து 10000 ரூபாய் வரை எங்களால் சம்பாதிக்க முடிந்தது,” என்கிறார்

குடும்பத்துக்கு இருந்த ஒரே ஒரு மாடு கொடுத்த பாலை விற்று வந்த பணம்தான் தொற்றுக்காலத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த ஒரே வருமானம். மாதந்தோறும் கிடைத்த 6000 ரூபாய் அவர்களின் செலவுக்கு கட்டுபடியாகவில்லை.

கமல்சிங். அவரது குடும்பத்தில் அவரோடு சேர்த்து, மனைவி, 16 மற்றும் 12 வயதுகளில் இரு மகன்கள், 15 வயது மகள் என மொத்தம் ஐந்து பேர் இருக்கின்றனர். 45 வயதாகும் அந்த விவசாயி, தன்னார்வ குழுக்கள் கொடுக்கும் உணவை சார்ந்து ஒரு விவசாயி வாழ்வது எத்தனை துயரமானதாக இருந்தது என்பதை நினைவுகூருகிறார்.

குடும்பத்துக்கு இருந்த ஒரே ஒரு மாடு கொடுத்த பாலை விற்று வந்த பணம்தான் தொற்றுக்காலத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த ஒரே வருமானம். மாதந்தோறும் கிடைத்த 6000 ரூபாய் அவர்களின் செலவுக்கு கட்டுபடியாகவில்லை. “என்னுடைய குழந்தைகளின் கல்வி பாதிப்படைந்தது,” என்கிறார் கமல். “நாங்கள் வளர்த்த காய்கறிகள் எங்களின் உணவுக்கு பயன்பட்டிருக்கும். அந்த பயிர்களை அறுவடை செய்திருப்போம். ஆனால் அவர்கள் (அதிகாரிகள்), தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயத்தின் ஆணை என சொல்லி மொத்தத்தையும் அழித்து விட்டனர்,” என்கிறார் அவர்.

சில மாதங்களுக்கு முன் 2019 செப்டம்பர் மாதத்தில், உயிரியல் பூங்கா உருவாக்கும் வகையில் யமனா சமவெளிக்கு வேலியடைக்கும்படி தில்லி வளர்ச்சி ஆணையத்துக்கு தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயம் உத்தரவிட்டிருந்தது. ஓர் அருங்காட்சியகம் கட்டப்படும் திட்டமும் கூட இருந்தது.

“வளமான நிலத்தை சுற்றியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்வாதாரத்துக்கு ஆற்றைதான் நம்பியிருந்தனர், அவர்கள் என்ன ஆனார்கள்?” எனக் கேட்கிறார் பல்ஜீத் சிங். (உடன் படிக்க: ‘டெல்லியில் விவசாயிகள் இல்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்’). 86

வயதாகும் அவர், தில்லி விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக இருக்கிறார். 40 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு விட்டிருக்கும் அவர், “உயிரியல் பூங்காக்கள் கட்டியமுனையை வருமானத்துக்கான ஊற்றாக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்கிறது,” என்கிறார்.

விவசாயிகளை கொஞ்ச காலமாகவே வெளியேறுமாறு தில்லி வளர்ச்சி ஆணையம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. அதிகாரிகள் புல்டோசர்களை கொண்டு வருவதற்கு முன்பத்து வருடங்களாகவே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதுதான் மீட்பு மற்றும் மீட்டுருவாக்க பணி நடத்த முடியும் என்றார்கள்.

தில்லியை உலகத்தரம் வாய்ந்த நகரமாக்கும் முயற்சியின் சமீபத்திய பலிதான் யமுனா விவசாயிகளின் காய்கறி நிலங்கள். ஆற்றங்கரை, ரியல் எஸ்டேட்டுக்காக தாரை வார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. “நகரின் வளர்ச்சி ஆணையத்துக்கு, இந்த சமவெளிகள் வளர்ச்சிக்காக காத்திருக்கும் பகுதி போல் தோன்றியதுதான் துயரம்,” என்கிறார் ஓய்வு பெற்ற வனச்சேவை அலுவலரான மனோஜ் மிஸ்ரா.

உலக ‘முட்டாள்தன்’ நகரத்தில்

விவசாயிகள் இருக்க முடியாது. எப்போதும் இருக்க முடியாது.

70களில் ஆசிய விளையாட்டுக்கான கட்டுமானப் பணிகளில் சமவெளியின் பெரும்பகுதி விடுதிகளுக்கு விளையாட்டரங்கமும் கட்ட எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பல்லுயிர் மையமாக நகரத்தின் மாஸ்டர் பிளானில் இப்பகுதி அடையாளங்காட்டப் பட்டிருந்தது கூட புறக்கணிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 90களின் பிற்பகுதியில் காமன்வெல்த் விளையாட்டு கிராமம் இந்த சமவெளியில் உருவாக்கப்பட்டது. “சமவெளியில் கட்டுமானங்கள் கூடாது என்ற 2015ம் ஆண்டின் தேசிய பசுமை தீர்ப்பாய உத்தரவையும் பொருட்படுத்தவில்லை,” என்கிறார் மிஸ்ரா.

ஒவ்வொரு கட்டுமானமும் யமுனையின் விவசாயிகளுக்கு முடிவுரை எழுதியது. பெரிய விவசாயிகள் வெளியேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. “ஏழைகள் என்பதால் எங்களை விரட்டுகிறார்கள்,” என்கிறார் விஜேந்தரின் 75 வயது தந்தை ஷிவ் ஷங்கர். யமுனையின் சமவெளியில் தன் வாழ்க்கை முழுவதும் விவசாயம் பார்த்தவர் அவர். தேசிய பசுமை தீர்ப்பாய உத்தரவுகள் சமீபத்தில் வரும் வரை அவர் விவசாயம் பார்த்தார். “இந்தியாவின்

தலைநகரத்திலேயே விவசாயிகள் இப்படிதான் நடத்தப்படுகின்றனர். சில பேர் வந்து செல்லக் கூடிய அருங்காட்சியகம் மற்றும் பூங்காவுக்காக விரட்டியடிக்கப்படுகின்றனர்,” என்கிறார் அவர்.

அதே நேரத்தில், இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்காக பளபளப்பான கட்டுமானங்களை கட்ட உழைத்து அருகே இருந்த குடிசைகளில் வாழ்ந்த தொழிலாளர்களும் ஆற்றங்கரையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். விளையாட்டுக்கான வசதிகள் நிறைந்த ‘தேச மதிப்பு’ நிறைந்த பகுதிகளில் அவர்களது குடிசைகளுக்கு இடமில்லை.

“யமுனை சமவெளிகளான அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, அப்பகுதியை பாதுகாக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவை உங்களுக்கோ எனக்கோ சொந்தமில்லை. ஆற்றுக்குதான் சொந்தம் என தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயம் (2015-ல்) உத்தரவிட்டது,” என்கிறார் தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயம் உருவாக்கிய யமுனா கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு தலைமை தாங்கும் பி.எஸ்.சஜ்வன். தீர்ப்பாயம் அதற்கான ஆணையைத்தான் பின்பற்றுகிறது.

“இங்கிருந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நாங்கள் என்ன செய்வது?” எனக் கேட்கிறார் 75 வருடங்களாக கரையோரத்தில் விவசாயம் செய்து வாழ்ந்த ரமாகாந்த் திரிவேதி.

“யமுனை சமவெளிகளான அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, அப்பகுதியை பாதுகாக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவை உங்களுக்கோ எனக்கோ சொந்தமில்லை. ஆற்றுக்குதான் சொந்தம் என தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயம் (2015-ல்) உத்தரவிட்டது,”

தில்லி சந்தைகளில் பிரதானமாக விற்பனை ஆகும் பலவகை பயிர்கள் 24,000 ஏக்கர்களில் விவசாயிகளால் விளைவிக்கப்படுபவை. “ஆற்றின் அசுத்தமான நீரிலிருந்து விளைவிக்கப்படும் பயிர்கள் உணவாவது ஆபத்து,” என்கிற தேசிய பசுமையின் கூற்று ஷிவ் ஷங்கர் போன்றவர்களை குழப்பத்தில் தள்ளியிருக்கிறது. “பிறகு ஏன் பல பத்தாண்டுகளாக எங்களை இங்கு தங்க வைத்து நகரத்துக்கு விளைவிக்க வைத்தார்கள்?” எனக் கேட்கிறார் அவர்.

காலநிலை மாற்றம் எப்படி வாழ்வாதாரங்களை பாதிக்கிறது என்பதை பற்றி எழுத 2019ம் ஆண்டில் சென்றபோதுதான் முதன்முறையாக ஷிவ் ஷங்கரையும் விஜேந்தரையும் பிற குடும்பங்களையும் பாரி சந்தித்தது. பெருநகரம், சிறு விவசாயிகள் மற்றும் அழிந்து வரும் ஒரு நதி கட்டுரையைப் படிக்கவும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆய்வின்படி அடுத்த ஐந்து வருடங்களில் - 2028-ல் தில்லி உலகின் பிரபலமான நகராக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதன் மக்கள்தொகையும் அதிகரித்து 2041ம் ஆண்டில் 28 முதல் 31 மில்லியனாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அதிகரிக்கும் மக்கள்தொகை, கரைகளுக்கும் கரையின் சமவெளிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் நீர்நிலைக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கும். “யமுனை ஒரு பருவகால நதி. வருடத்தில் மூன்று மாதங்களுக்கு மாதந்தோறும் 10-15 நாட்கள் மழை பொழியும்,” என்கிறார் மிஸ்ரா. குடிநீர் தேவைக்கு தலைநகரம் யமுனாவை சார்ந்திருக்கும் விஷயத்தை பற்றி பேசுகையில் இப்படி குறிப்பிட்டார் அவர். யமுனைக்கு நீர் கிடைக்கும் வழிகளில் ஒன்று நிலத்தடி நீராதாரம்.

“நாளுக்கு இரண்டு வேளை சாப்பாடாக இருந்தது, ஒருவேளை உணவாக மாறியது. ஒரு நாளின் இரு வேளை தேநீர் கூட எங்களுக்கு ஒன்றாக குறைந்தது,”

Economic Survey of Delhi 2021-2022 குறிப்பிட்டது போல தில்லி வளர்ச்சி ஆணையம் நகரமயமாக்கலை நடத்தி முடிக்க முன்மொழிந்திருக்கிறது.

“தில்லியின் விவசாய நடவடிக்கை சரிந்து கொண்டிருக்கிறது...” என்றும் அந்த அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

யமுனையை சார்ந்து வாழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 2021ம் ஆண்டு வரை தில்லியில் 5,000லிருந்து 10,000 வரை இருந்தது என்கிறார் மனு பட்டநகர். இந்திய தேசிய கலை மற்றும் பண்பாட்டு பாரம்பரியத்துக்கான அறக்கட்டளையின் (INTACH) தலைமை இயக்குநர் அவர். அதே மக்களை கொண்டே அப்பகுதி அழகுபடுத்தப்படலாம் என்றும் அவர் யோசனை கூறுகிறார். “மாசுபாடு குறைந்ததும் மீன் வளம் அதிகரிக்கும். நீர் விளையாட்டுகள் கொண்டு வரலாம். சமவெளியின் 97 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பில் தர்பூசணிகளை விளைவிக்கலாம்,” என்றார் அவர் 2019ம் ஆண்டில் பாரி அவரை சந்தித்தபோது. INTACH பதிப்பித்த *Narratives of the Environment* என்கிற புத்தகத்தை அவர் கொடுத்தார்.

தொற்று தலைநகரை பீடித்த காலக்கட்டத்தில், வெளியேற்றப்பட்ட 200 குடும்பங்களும் அடிப்படை உணவுக்கு அலைய வேண்டியிருந்தது. 2021ம் ஆண்டின் தொடக்கம் வரை 4000லிருந்து 6000 ரூபாய் வரையிருந்த ஒரு குடும்பத்தின் வருமானம் உரடங்கில் ஒன்றுமில்லாமல் போனது. “நாளுக்கு இரண்டு வேளை சாப்பாடாக இருந்தது, ஒருவேளை உணவாக மாறியது. ஒரு நாளின் இரு வேளை தேநீர் கூட எங்களுக்கு ஒன்றாக குறைந்தது,” என்கிறார் திரிவேதி. எங்கள் குழந்தைகள் பசியாற, தில்லி வளர்ச்சி

ஆணையம் முன்மொழிந்த பூங்காவுக்கான வேலை செய்யக் கூட நாங்கள் தயாராக இருந்தோம். அரசாங்கம் எங்களை கவனித்திருந்திருக்க வேண்டும். எங்களுக்கு சம உரிமை இல்லையா? எங்களின் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு நாங்கள் வாழ்வதற்கான வழியைத் தாருங்கள்?”

2020ம் ஆண்டின் மே மாதத்தில் உச்சநீதிமன்ற வழக்கில் விவசாயிகள் தோற்று தங்களின் குத்தகைகளை இழந்தனர். மேல்முறையீடுக்கு தேவைப்பட்ட 1 லட்ச ரூபாய் கூட அவர்களிடம் இல்லை. வசிப்பிடம் இல்லாமை அவர்களுக்கு நிரந்தரமானது.

“தினக்கூலி வேலையும் காரில் சுமையேற்றும் வேலையும் ஊரடங்கில் இல்லாமல் போனது நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கியது. அடிப்படை மருந்துகள் வாங்கக் கூட பணமில்லை,” என்கிறார் விஜேந்தர். அவரின் 75 வயது தந்தை நகரத்தில் கிடைத்த வேலைகளை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

“முன்பே விவசாயத்தை கைவிட்டுவிட்டு வேறு வேலை நாங்கள் பார்த்திருக்க வேண்டும். பயிரில்லாதபோது உணவின் அவசியத்தையும் விவசாயிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் மக்கள் உணர்வார்கள்,” என்கிறார் அவர் கோபமாக.

செங்கோட்டையிலிருந்து இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் தானும் குடும்பமும் பிற விவசாயிகளும் வாழ்ந்த காலத்தை ஷிவ் ஷங்கர் திரும்பிப் பார்க்கிறார். அங்கிருந்துதான் பிரதமர் ஒவ்வொரு வருடமும் சுதந்திர தினத்தன்று நாட்டு மக்களுக்கு உரையாற்றுவார். உரைகளை கேட்க தொலைக்காட்சியோ ரேடியோவோ கூட தேவைப்படவில்லை என்கிறார் அவர்.

“பிரதமர் பேசும் வார்த்தைகள் காற்றிலேயே எங்களுக்கு கேட்கும்... எங்களின் வார்த்தைகள்தான் அவர்களை எட்ட முடியவில்லை.”

தமிழில் : ராஜசங்கீதன்

குறிப்பு: இக்கட்டுரை முதலில் *People Archives of Rural India* தளத்தில் வெளியானது.

தகிக்கும் தமிழ்நாடு; மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு ஒரு கோரிக்கை

தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து வெப்பநிலை அதிகரித்து வருகிறது. பல மாவட்டங்களில் வெப்பநிலை இயல்பைவிட 2°C - 4°C அதிகமாக பதிவாகியுள்ளது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு மாவட்ட அளவில் தீவிர வெப்பத்தை எதிர்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுமாறு தமிழ்நாட்டின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பூவுலகின் நண்பர்கள் சார்பில் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கடிதம் பின்வருமாறு:

பொருள்: வெப்ப அலை பாதிப்பு தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வலியுறுத்தி மதிப்பிற்குரிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வணக்கம்.

கடந்த 28.03.2023 அன்று ஒன்றிய அரசின் சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை செயலாளர் அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் நாட்டில் ஏற்படவுள்ள வெப்ப அலை தாக்கம் குறித்தான சுற்றறிக்கை ஒன்றை அனுப்பியிருந்தார். இந்தச் சுற்றறிக்கையானது இந்திய வானிலை ஆய்வு மையத்தின் 28.03.2023 தேதியிட்ட மார்ச் - மே மாதம் வரையிலான வானிலை கணிப்புகள் தொடர்பானதாகும். அச்சுற்றறிக்கையில் இக்கோடை காலமானது வழக்கத்தைவிட வெப்பமிகுந்ததாக இருக்கும். குறிப்பாக வடகிழக்கு, மத்திய, கிழக்கு இந்தியப் பகுதிகள் முழுமையாகவும் வடமேற்கு இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் வெப்பநிலை இயல்பைவிட அதிகமாக இருக்கும் எனக் கூறியிருந்தது. மேலும் வெப்பம் தொடர்பான நோய்களுக்கான தேசிய அளவிலான திட்டத்தின்படி (National Action Plan on Heat related illness) நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக மார்ச் 1ஆம் தேதி முதல் வெப்ப சார்ந்த நோய்கள் குறித்தான தகவல்களை பதிவு செய்ய அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும், கடந்த 18.04.2023 அன்று கடும் வெப்பத்திலிருந்து தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒன்றிய தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அமைச்சகத்தின் செயலாளர் ஆர்த்தி அஹூஜா கடிதம் வாயிலாக வலியுறுத்தியுள்ளார். இந்திய வானிலை ஆய்வு மையத்தின் அறிவிப்பை சுட்டிக்காட்டி, தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஏராளமான நடவடிக்கைகளை அக்கடிதம் பட்டியலிட்டுள்ளது. தொழிலாளர்களின் பணி நேரத்தை மாற்றி அமைப்பது, பணியிடங்களில் தூய்மையான குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்தித் தருவது, அவசரகால முதலுதவி வசதிகள் அளிப்பது, சுகாதாரத் துறையுடன் இணைந்து தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனையை உறுதி செய்வது, மத்திய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை அமைச்சகம் வெளியிட்டுள்ள மருத்துவ வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்றுவது போன்றவை இதில் அடங்கும். ஆலைகள் மற்றும் சுரங்கங்கள் தவிர்ந்து கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் மீதும் கூடுதல் கவனம் செலுத்துமாறு அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கடந்த ஏப்ரல் 16ஆம் தேதி நவிமும்பையில் உள்ள கார்கில் நடந்த அரசு விழாவில் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அமித்ஷா கலந்து கொண்டார். இந்த விழாவில் பங்கேற்க வந்தவர்கள் மேற்கூரை இல்லாமல் வெட்ட வெளியில் அமர வைக்கப்பட்டதில் வெயிலின் பாதிப்பால் 13 பேர் உயிரிழந்தனர். வெப்ப அலை காலங்களில் திறந்தவெளியில் கூட்டம் கூட்டுவதை தவிர்த்திருந்தால் இதுபோன்ற உயிரிழப்புகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

2019ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு வெப்ப அலை பாதிப்பை எதிர்கொள்வதற்கான திட்டத்தை வெளியிட்டிருந்தது. நடப்பாண்டில் எல் நினோ ஆண்டாக இருக்கும் என பன்னாட்டு வானிலை ஆய்வு மையங்கள் தெரிவித்துள்ளன. எனவே, இயல்பைவிட அதிகமான வெப்பம் நிலவுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. இதன் பொருட்டு உரிய முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கடந்த ஒருவாரமாக பல மாவட்டங்களில் வெப்பநிலை இயல்பைவிட 2°C முதல் 4°C வரை அதிகமாகப் பதிவாகி வருகிறது.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டு கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகிறது. எனவே தங்களது சட்டமன்றத் தொகுதிக்குட்பட்ட மாவட்டங்களில் மருத்துவம், பேரிடர் உள்ளிட்ட துறைகளை ஒருங்கிணைத்து, தீவிர வெப்பத்தை எதிர்கொள்ளத் தயாராவதற்கான ஆய்வுக் கூட்டம் நடத்துமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

SS'22

On Rack

FASHION & CONFIDENCE
In an exemplary blend

CLASSIC POLO
C&C - SIGNATURE

CP BRO
SONO DIVERSO

CLASSIC FASHIONS DIVISION (A Unit of Royal Classic Mills Pvt. Ltd.)

Sri Brindavan, S.F. No: 302/1, Andipalayam Post, Tirupur - 641 687, India. Ph: +91 421 7170000. www.rcg.in

Customer feedback: support@classicpolos.com or call 93633 93633, Corporate Order: 93623 20200, 99449 63145

AVAILABLE AT ALL LEADING APPAREL RETAIL OUTLETS

Franchisee Enquiries Contact : 93415 55582 / 74398 09093 | Trade Enquiries Contact : 98499 37777

Follow us on : www.classicpolos.com

